

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Petindvajsetletnico ustanovitve bo v nedeljo 12. avgusta praznovalo društvo št. 94 JSKJ v Waukeganu, Ill., s piknikom, ki se bo vršil v Mozinovem parku. V slučaju slabega vremena se bo proslava vršila v Slovenskem Narodnem Domu.

Tridesetletnico ustanovitve bo praznovalo društvo št. 42 JSKJ v mestu Pueblo, Colo., s piknikom, ki se bo vršil v nedeljo 12. avgusta na šolskem vrtu na Bessemerju.

East Heleni, Mont., se bo v nedeljo 12. avgusta vršil piknik društva št. 43 JSKJ. Program piknika: paviljon pri Petinovi farmi.

V naselbini Presto, Pa., se bo v nedeljo 12. avgusta vršil piknik društva št. 4 JSKJ, ki ima sedež v Federalu, Pa. Piknik, ki poudarja posebnost bo "corn roast," se bo vršil na L. Klempičevih prostorih poleg Slovenske dvorane.

V soboto 11. avgusta pridejo v Waukegan, Ill., JSKJ baseball igralci iz Elyja, Minn., da se ukusajo v tekmi z JSKJ Boonshu. Igra se bo vršila na American Steel & Wire proizvodnih. Navzoč bo tudi pomožni tajnik Louis J. Kompore.

Piknik priredi društvo št. 27 JSKJ v Diamondvilleu, Wyo., v nedeljo 19. avgusta. Piknik se bo vršil pri Green Riverju.

V Moon Runu, Pa., se bo v nedeljo 12. avgusta piknik društva št. 99 JSKJ.

Prvega septembra priredi društvo št. 149 JSKJ v Pottsvilleu, Pa. Piknik se bo vršil v F. Drenikovem parku.

Prvo nedeljo v septembru, to je 2. septembra, priredi piknik društvo št. 26 JSKJ v Pittsburgu, Pa. Prostor piknika: August Grove, Etna, Pa.

Osemnajsta konvencija Slovenske Katoliške Unije, ki ima svoj sedež v Chicago, Ill., bo pričela zborovati v 20. avgusta v Indianapolisu, Ind.

Veslovanska manifestacija se bo vršila v nedeljo 19. avgusta v mestu Farrell, Pa. Krovski zvezi spada tudi katoliško društvo "Sloga," št. 10 JSKJ.

Zensko društvo št. 170 JSKJ v Chicago, Ill., naznanja, da bo vršilo veliko veselico na večer 1. oktobra.

Piknik dramskega društva "Cankar" v Clevelandu, O., se bo vršil v nedeljo 12. avgusta na Močilnikarjevi farmi.

Peovski zbor "Javornik" v Cantonu, O., priredi svoj letni piknik v nedeljo 12. avgusta na Močilnikarjevi farmi.

Piknik delničarjev in delničarice S. N. Doma v Lorainu, O., se bo vršil v nedeljo 12. avgusta na Kosovi farmi. Slovensko občinstvo od blizu in daleč bo ljudno vabljeno na poset v klub.

Uredništvo Nove Dobe so prejšnji teden posetili Mr. in Mrs. (Dalje na 2. strani)

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

PREDSEDNIK Roosevelt se je po večtedenskem pomorskem potovanju in po obisku Havajskega otočja vrnil na ameriški kontinent na naši severni pacifični obali. Ustavil se je v državah Oregon in Washington, kjer si je ogledal več jezov na reki Columbia. Predsednik je izrazil upanje, da bodo jezovi dvignili blagostanje dotičnih okrožij, ker bodo konzervirali vodo za namakanje obširnih pokrajin in obenem producirali ceno električno silo za potrebe domov, industrij in poljedelstva. Po mnenju predsednika se bo v bližnji bodočnosti mnogo ljudi izselilo iz pregosto naseljenega vzhoda na naš severozapad. V enem svojih govorov je predsednik tudi omenil, da bodo jezovi, zgrajeni in upravljani od federalne vlade, služili kot merilo za ceno električne energije po vsej državi, tudi tam, kjer so vodne sile v rokah privatnih interesov.

STAVKA klavniških delavcev v Chicagu, ki je trajala 12 dni, je bila zaključena z znatno zmago delavcev, kot zatrjujejo unijski voditelji. Redno zaposlenim delavcem je garantirano 48 delovnih ur na teden, posebnim delavcem pa vsaj 40 ur na teden, kadar bodo znašali tedenski prejemki klavnic vsaj štiri tisoč železniških vozov.

KONGRESNI odbor za preiskavo neameriških aktivnosti v Zedinjenih državah, ki zaseda sedaj v Los Angelesu, Cal., se bavi z ameriško fašistično organizacijo "srebrnosrajčnikov" (Silver Shirts). Ta organizacija ima baje na pacifični obali znatno število članov, ki so oboroženi in vojaško izvežbani in katerih namen je spremeniti reprezentativno vladno Zedinjenih držav v fašistično.

IZ GLACIER narodnega parka v Montani je preteklo nedeljo zvečer predsednik Zedinjenih držav po radio govoril vsemu narodu o razsežnosti, slikovitosti in zanimivosti naših narodnih parkov. Izrazil je željo, da bi mogel vsak Američan poiskati poletnega oddiha in razvedrila v teh parkih. Indirektno je tudi pozval premožnejše Američane, ki hodijo svoj denar zapravljati v inozemstvo, da naj bi si ogledali ameriške naravne krasote. Dejal je, da če bi Evropa imela toliko naravnih krasot, kot jih imajo Zedinjene države, bi jih hodili Američani gledat v velikih trumah.

Posebno zanimiv je bil tisti del predsednikovega govora, v katerem je poudarjal, da živimo zdaj v dobi velikih javnih zgradb, ki naj služijo blagostanju in sreči splošnosti. Izjavil je, da se je zvezna vlada morala vedno boriti in se mora boriti še danes, da ohrani naravna bogastva in lepote naroda. Sebičneži so vedno na preži, da bi ugrabili naravna bogastva, ki spadajo narodu sedanjega in bodoče generacije.

PAUL VON HINDENBURG, dolgoletni predsednik Nemčije, je po daljši boleznini umrl dne 2. avgusta na svojem posestvu v Neudecku. Rojen je bil v Poznanju, ki je svojevčasno pripadal Nemčiji, zdaj pa tvori del republike Poljske, ter je bil ob času smrti star 86 let.

PANAMERIŠKA CESTA

Avtomobilska cesta, ki bo vezala ves ameriški kontinent, od Alaske, preko Canade, Zedinjenih držav, Mehike, Centralno in Južno Ameriko prav do Cape de Horns na najjužnejšem koncu republike Chile, je zadeva bližnje bodočnosti. Predračunano je, da bi zgradba take ceste, v kolikor še ni zgrajena, stala okrog 165,000,000 dolarjev. To je na videz sicer ogromna vsota, toda danes, ko računamo z milijardami, je le malenkost, če računamo na vedno večji razmah avtomobilskega prometa in pa na gospodarsko važnost, ki bi jo imela taka cesta za ves ameriški kontinent.

Zgraditev avtomobilske ceste iz Zedinjenih držav do Paname bi stala okrog 55 milijonov dolarjev. Kongres je že sklenil, da se s pripravljanimi deli začne in je v to svrhu določil en milijon dolarjev za tekoče fiskalno leto.

Sosedna republika Mehika se zaveda velike važnosti take ceste in je porabila že znatne vsote v to svrhu tekom zadnjih treh let. Zgrajenih je bilo več sto milj dobrih cest in nadaljnjše se bodo gradile. Ze prve dobre ceste od meje Zedinjenih držav v notranjost Mehike so privabile mnogo turistov. Vsakemu pa je znano, da turisti prinesejo denar v deželo.

Druge republike latinske Amerike, ki vidijo, kakšne ugodnosti prinašajo Mehiki dobre avtomobilske ceste, so navdušene za zgradbo panameriške ceste, toda večinoma nimajo niti kapitala niti potrebnih strojev za gradbo takega velikega projekta. Iz tega vzroka namerava vlada Zedinjenih držav stopiti v "partnership" z vladami Mehike in držav Centralne Amerike. Zedinjene države bi prispevale potrebni kapital, potrebne stroje in drugi material, v kolikor ga ni mogoče nabaviti v krajih, skozi katere bi vodila cesta. Zedinjene države bi tako dobile dober trg za stroje in zaposlenih bi bilo pri gradnji tudi gotovo število profesionalcev. Za težaška dela bi ne manjkalo delavcev na licu mesta. Ves projekt bi kontrolirale državne banke in zgrajena cesta bi bila vknjižena kot garancija.

V južnoameriških republikah izgledi za gradnjo panameriške ceste niso za enkrat še najboljši, toda tudi tamkajšnje vlade se že resno interesirajo za projekt.

Nobenih resnih zaprek ni za gradnjo ceste iz Zedinjenih držav preko Canade v Alasko. Kanada ima že zdaj precej dobrih cest in Pacific Highway jo že od Vancouverja, B. C., veže z Mehiko. V Alaski bi bilo treba še zgraditi približno tisoč milj ceste.

Panameriška cesta, kadar bo zgrajena, bo velikega gospodarskega pomena za vse države ameriškega kontinenta, poleg tega bo pa pripomogla tudi do boljšega medsebojnega izpoznavanja in prijateljskih sosedskih odnošajev.

RAST PREBIVALSTVA

V Zedinjenih državah se rodi dnevno okrog 4,133 otrok, umrje pa 1,716 oseb. Na leto se torej rodi okrog 1,508,874 oseb, umrje pa jih v istem času 626,283. Letni prirastek prebivalstva je torej okrog 882,591 oseb.

BODOČNOST AMERISKIH INDIJANCEV

Prvič, odkar so bili Indijanci pregnani v rezervacije v zapadnih državah, je "Big White Chief"—kot nazivajo predsednika Zedinjenih držav—jih povabil, naj pretresejo in odločijo o projektu, ki bo imel velik vpliv na njihovo bodočnost. Slo je za zakonski načrt (Wheeler-Howard bill), ki naj radikalno spremeni dosedanje politiko federalne vlade napram Indijancem. Predsednik noče forsirati tega načrta skozi kongres, akega Indijanci nedvomno ne podpirajo.

Da se pravilno oceni pomen predloženega načrta, treba je poznati sedanjí položaj ameriških Indijancev.

Ko so bili leta 1871 naseljeni v rezervacijah v zapadnih državah, bile so jim dane zemlje na užitek "dokler bo trava rasla in voda tekla." Podeljenih jih je bilo 155,000,000 akrov zemlje. Postali so varovanci Zedinjenih držav. Njihov položaj je bil enak neodgovornim mladoletnikom. Brez dovoljenja indijanskega urada niso mogli sklepati pogodb, niti dobivati v roke svoj denar, niti tožiti ali biti toženi.

Leta 1887 je kongres uvedel sistem parcelacije, po katerem je vsak Indijanec—moški, ženska ali otrok—dobil gotovo površino zemlje, navadno 160 akrov, ki jih je držal v zakup za gotovo dobo, navadno za 20 let. Po tej dobi je Indijanec postal izključni lastnik in je mogel razpolagati z lastnino po svoji volji.

Svrha pri tem je bila, da se razbije plemenski življenje in pospeši individualna posest. Ta politika pa se je povsem ponesrečila. Skoraj brez izjeme je Indijanec izgubil svojo zemljo, ki jo je on ali njegov naslednik prodal pod vsako ceno. Večinoma je postal žrtev zemljiških spekulantov. Tako je indijanska zemlja počasi prešla v roke belokožcev, ki dandanes posedujejo dve tretjini originalne indijanske zemlje. Indijanci danes posedujejo le 47,000,000 akrov zemlje, od katerih 20,000,000 akrov tvori pustinja ali polu-puščava. Več kot stotisoč Indijancev je danes brez zemlje, brezhišnikov in siromakov, živčih od milostinje federalne vlade. Sistem parcelacije je uničil takozvano petico civiliziranih plemen v Oklahomi: Cherokee, Choctaw, Seminole, Creek in Chickasaw. Na jugozapadu so Navajo in Pueblo Indijanci, ki so ostali verni svojim plemenskim običajem. Brez parcelacije se nahajajo v mnogo boljšem stanju.

To je v kratkem gospodarski del indijanskega problema. Lani je tajnik za notranje zadeve izdal naredbo, s katero se prepoveduje nadaljno prodajanje dotirane zemlje razun v skrajni sili. S tem se je ustavila nadaljna zguba zemlje. Novi zakonski načrt predlaga odpravo zakonov o dotaciji zemlje. Namerava konsolidirati v enote parcelirane komade zemlje in jih povrniti Indijancem, ki so ostali brez zemlje. V to svrhu se predlaga izdatek dveh milijonov dolarjev na leto, s katerim denarjem naj se odkupijo ona zemljišča v rezervacijah, ki so prešla v roke belokožcev. Ustanovi se tudi sklad desetih milijonov, ki naj se vporabi za pomoč Indijancev v (Dalje na 2. strani)

HOJA ZA NOSOM

Nasvet, naj gremo za nosom, navadno vzamemo za zafkacijo, dasi je čisto logičen, ker nos je vedno spredaj. Pa je nasvet tudi v drugem smislu popolnoma logičen, ker vonj ali voh je naš važen in dobro razvit čut.

Avstralski in drugi divjaki v resnici hodijo za nosom, kadar sledijo človeka ali žival. Njihovi nosovi so skoro tako trenirani in občutljivi kot nosovi lovskejših psov.

Znanstveniki pravijo, da voh pri divjakih najbrž ni nič boljše razvit kot pri civiliziranih ljudeh, le da se mi bolj zanašamo na vid in posluš in se ne menimo dosti, kaj duhažo naši nosovi. So pa tudi med nami mnogi ljudje, katerim nosovi mnogo "povedo."

Znanstveniki, ki se s to vedo pečajo, trdijo, da ima vsak človek svoj poseben duh. Pa tudi posamezne družine dišijo po svoje, ne da bi bile umazane. Dr. B. V. Moore trdi, da večkrat po duhu ugame, komu spada kak kos obleke. Neka ženska trdi, da vselej po duhu ugame, v kakšni družbi se je mudi njen mož. Dotični možček se mora torej previdno izogibati vsake "slabe" družine, tud kadar ga žena ne vidi.

Pisateljica Dorothy A. Wayman pripoveduje, da lahko po duhu spozna pripadnike različnih ras, kot Mongolce, Malajce, Indijance itd. Istotako razloči po duhu Američane, Portugalce, Skandinavce in črnce. Japonci in Kitajci imajo svoj poseben, ne zopern duh. Njihov poseben orientalski duh se spozna celo na svili in drugih predmetih, s katerimi imajo ti ljudje opraviti. Japoncem je baje duh belih ljudi naravnost zopern. Razume se, da se tu ne gre za nesnažnost, ampak za poseben duh popolnoma snažnih oseb.

Tudi mesta imajo vsako svoj poseben duh. Pariz baje diši po javorih in lesnem dimu. London diši po močvirjih in starih zabojih. Španija diši kot mešanica oranžnega cvetja in lipo-vega lesa.

Nekateri zdravniki spoznajo baje po duhu bolezni pacientov. Dih za sladkorno boleznijo trpečega človeka baje diši nekako sladko; bolnik s kožno boleznijo diši po jeshu; bolnik z davico po kuhanem kislem zelju itd.

V jetniščah baje nekateri pazniki po posebnem duhu ugame neje razpoloženje jetnikov. Jezen človek ima drugačen duh kot dobro razpoložen.

Profesor Kiesow trdi, da vonj vpliva tudi na sanje. Mnogi ljudje zaduhajo dim, močvirje, vodo ali gozdove na velike daljave, čeprav jih še ne morejo videti.

Civilizirani ljudje se navadno pozdravljajo s stiskanjem rok ali s poljubovanjem. Mnogo več ljudi na svetu pa se pozdravlja z drgnjenjem nosov. In ta način pozdravljanja mora gotovo imeti kak vzrok.

Naš nos, torej ni tako brez pomena, kot navadno mislimo.

IMENITNA IZNAJDBA

Naprava, ki avtomatično spravi motor avtomobila v obrat (self starter), je primeroma nova iznajdba. Leta 1912 je bila ta komoditeta še novost na trgu in je bilo treba plačati zanj \$350 posebej. Danes je "krenkanje" potrebno le v izrednih slučajih, pred par desetletji pa so se vsi avtomobilisti potili z navijanjem kljuk.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Silna neurja so sredi julija povzročila v raznih delih Slovenije veliko škodo. V Dravinjski dolini so opustošili polja in vinograde hudi nalivi s točo. Strela je udarila v hišo posestnika Josipa Guzeja v Kamni gorah in gospodarja na mestu ubila; hiša je pogorela do tal.

Istočasno je divjala nevihta nad ljubljansko okolico. Najhujše je bilo na Barju okoli Skofljice tja do Zelimja in Pičave gorice. Izčica je prestopila bregove in razbesnel se je tudi hudournik Iška. Neurje je zavzelo obsežen pas tudi od Kranja in Kamnika vse do Turjaka. V Mateni vasi na Igu je strela udarila v gospodarsko poslopje posestnika Matije Stražisarja.

V Vuzeziški kotlini so divjali nalivi s točo, ki so napravili veliko škodo. Hud vihar z dežjem je razsajal tudi na Bledu. V okolici Novega mesta je med hudim deževnim nalivom večkrat udarila strela. V Krovnem je upepelila gospodarsko poslopje nekemu posestniku in tudi v Polhovici je zanehtala požar.

V ljubljanskem dnevniku "Jutro" poroča Dr. Steska, da je nedavno umrl princ Henrik, soproj nizozemske kraljice Viljelmine, znal slovenski tako dobro, da je napisal slovenskonemški slovarček za lovec. Knjižica je izšla v dveh izdajah. Princ Henrik je večkrat na Kranjskem lovil, zlasti v bogatih loviščih snežiške graščine. Kot lovec je imel priliko, da je mnogo občeval z lovskimi čuvaji in gonjači in se seznanil zlasti s slovenskim kmetiskim prebivalstvom. Pred svojo poroko z vladajočo nizozemsko kraljico je bil član meklenburško-šverinske dinastije, ki je po svojem moškem pokolenju najstarejša slovanska dinastija. Obotritski vojvoda Pribislav, ki se je leta 1167 podrgel nemškemu imperiju, je bil prednik te dinastije.

Letošnji pridelek pšenice v Jugoslaviji bo za povprečno 25% manjši od lanskega. V Sloveniji se bo pridelalo okrog 560,000 meterskih stotov pšenice ali za dobrih 11% manj kot lani, ko je znašal pridelek 683,900 meterskih stotov. V vsej Jugoslaviji se je lani pridelalo 26,345,573 meterskih stotov pšenice, letošnji pridelek pa cenijo na 19,800,000 meterskih stotov.

Smrt dveh uglednih kraševcev. V Rakiniku pri Postojni je pred dnevi umrl posestnik bivši župan Alojzij Durjava. Pokojnik je bil kremenit in trden značaj. Pred vojno je bil vedno odločen naprednjak ter se je zlasti zanimal za povzdigo mlekarstva in drugih gospodarskih panog v domačem kraju. Ni se uklonil fašističnemu terorju. Bil je zadnji slovenski župan občine Slavine. Odstavili so ga Italijani. Nadalje je umrl upokojeni poslovodja kobalnarne v Prestranku Leopold Slavec, ki je bil prav tako zaveden slovenski naprednjak ter je mnogo trpel od fašističnega režima.

Nesrečen zakon Slovenke z Arabcem. Pri njenih starših v Selcah pri Sv. Križu na Dolenjskem sta se pred kratkim naselili z navijanjem kljuk.

(Dalje na 2. strani)

VSAK PO SVOJE

Stara prislovica, da kdor se je veter, bo žel vihar, je še vedno resnična. To leto je bilo priča velikega zatiranja, strahovlade in krvoprelitja v Nemčiji in Avstriji. Tudi sam avstrijski diktator Dollfuss je v tem vrtincu padel kot žrtev krvave likvidacije. Seveda je to obžalovanja vredno dejstvo, kajti vsak človek, tudi diktator, ima samo eno življenje. Toda, kot ljudje moramo priznati, da vsa življenja, ki so v krvi ugasnila pred Dollfusom in za njim, so bila enako dragocena in nena-domestljiva.

Večina evropskih držav ima v blagajnah deficit, pri kreditnih torjih pa nič koliko dolga. Če bi danes imele te države v blagajnah denar, v inozemstvu pa kredit, kot so ga imele leta 1914, bi najbrž že nekaj tednov divjala krvava evropska vojna. Tako pa si morejo posamezne države privoščiti le kakšno lokalno revolucijo, da odteče nekoliko prehude krvi. Dolgovi in pomanjkanje kredita v inozemstvu so za vsako državo slabi simptomi, toda v tem slučaju so se sijajno izkazali: preprečili so dosedaj izbruh nove evropske in morda svetovne vojne. Slava dolgovom in dolžnikom!

V Avstriji je postal kancelar in diktator Kurt Schuschnigg, sin pomemnega slovenskega profesorja Šušnika. V stari veliki Avstriji so govorili, da brez Slovanov Avstrija ni. Kot je videti, tudi mala povojna Avstrija, ki se imenuje Nemška Avstrija, ne more izhajati brez Slovanov, četudi pomemčenih.

Na svetu je vse mogoče, v Ameriki pa še posebno, zato ni izključeno, da kdaj sede na predsedniški stol v Washingtonu kakšen McLeach (Miklič), O'Conn (Okorn), O'Black (Oblak), Prince (Prince) ali kak drug poameričanjen vnuk slovenskega oratarja. Mlada generacija vstaja in nič ne vemo, česa se lahko dočakamo, če bomo imeli zdrava jetra in želodce.

Vožnja z vlakom je na gotov način podobna postopanju črnogledih pesmistov, ki hočejo pri vsaki reči najprej odkriti najslabšo stran. Vlaki privozijo skoro v vsako večje mesto zadnje za ozarjami, kjer so najbolj ravne bajte, najbolj raztrgane kolibe in največji muzeji vsakovrstnih odpadkov. Plevel, koprive in divje sončne rože skušajo prizanesljivo zakriti te izmečke moderne civilizacije, pa se jim le deloma posreči. Deli razbitih avtomobilov, peči in posteljnjakov in ogromni kupi praznih, zarjavelih škafeljev molče trobentajo o minljivosti vsega posvetnega.

Ko bodo sivobradi učenjaki čez par tisoč let razkopavali stare smetišnice za ozarjami sedanjih velikih mest, bodo zmahevali z glavami čes, vsa nekdanja civilizacija je bila servirana v pločevinastih škatljah in raznobarnih steklenicah. Prav za prav se ne bodo dosti motili.

Po preteku pol ducata let sem zopet enkrat mimogrede obiskal mesto Milwaukee. In rečem vam, da mesto ni znamenito. (Dalje na 2. strani)

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Narocnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. X. 83 No. 32

Pomen reklame

Za uspeh vsakega podjetja je treba reklame. Ta se ravna po vrsti podjetja in po številnih drugih okoliščinah. Najbolj znana reklama raznih trgovin so izložbe. Grocer ima v svojem izložbenem oknu razstavljeno grocerijo, modne trgovine obleko, peki pecivo itd. To je tiha, pa učinkovita reklama. Nadaljnih vrst reklama je v slikah, v navadnih ali električnih napisih, v stenskih koledarjih, v plakatih in brošuricah, v oglaševanju na radio, v oglaševanju potom časopisov, revij itd.

Menda ni nikjer na svetu reklama tako razvita, tako pestra in raznolika kot v Zedinjenih državah. Američani so na reklamo tako navajeni, da je dvomljivo, da bi brez iste moglo kaj prida izhajati katerikoli podjetje. In, ker smo ameriški Slovenci del ameriškega ljudstva, velja to v precejšnji meri tudi za nas.

Prvi namen reklame je opozoriti občinstvo na kakšno potrebnost ali komoditeto. Nadaljni namen reklame pa je po možnosti pokazati občinstvu vse dobre strani oglaševane predmeta. Najdražja in najboljšje zamišljena reklama pa ne pomeni nič, če je občinstvo ne opazi ali se ne zmeni zanjo. Šele, ko je vzbujena pozornost ali radovednost občinstva, je mogoče misliti na uspešno pravega oglaševanja.

Naša J. S. K. Jednota je majhen del velikega ameriškega gospodarskega sistema. Na prodaj ima zavarovanje. Iz tega vzroka potrebuje reklame, kot vsako drugo podjetje. Ta reklama se vrši po različnih aktivnostih krajevnih društev, potom reklamnih napisov na zastorih raznih Slovenskih domov v tej deželi, včasih potom oglasov v raznih listih ali koledarjih, najbolj pa potom našega glasila Nova Doba.

Ko je 12. konvencija JSKJ sklenila ustanoviti in izdati svoje lastno glasilo, je imela pred očmi dva namena. Najprej je hotela zasigurati članom točno obveščanje o vseh važnih ukrepih glavnega odbora in o splošnem gibanju organizacije ter obenem dati krajevnim društvom priliko, da na isti način obveščajo svoje člane o društvenih ukrepih in aktivnostih. Tako obvestila, jednotina ali društvena, dosežejo vse člane, ne samo tistih, ki posejajo društvene seje.

Drugi namen ustanovitve lastnega glasila je bila reklama za Jednoto. Da je bila te vrste reklama pravilno zamišljena, kaže dejstvo, da je Jednota v prvih štirih letih po ustanovitvi svojega lastnega glasila napredovala v številu članov mnogo več, kot kdaj prej v enakem časovnem razdobju.

Zrastla je samozavest članstva, ker se je zavedlo, da ni odvisno za objavljajanja svojih društvenih in jednotinih aktivnosti od nikake firme izven Jednote in da ima glasilo, ki mora zavzemati smernice, ki jih članstvo potom svojih zastopnikov na konvencijah določi.

Potom svojega lastnega glasila je članstvo JSKJ opozorilo slovensko javnost v Ameriki, da eksistira v tej deželi dobra podporni organizacija, ki se imenuje J. S. K. Jednota, organizacija, ki je tako močna, da izdaja svoj lastni list. Opozorila je slovensko občinstvo, da je ta organizacija finančno dobro stoječa in da je pri tem samo bratska podpora organizacija, ki ne vsiljuje, pa tudi ne brani svojim članom nikakega verskega ali političnega prepričanja. Mnogo rojakov-nečlanov širom Amerike je potom Nove Dobe spoznalo, da ni J. S. K. Jednota nikak privesek, nikak "osebenek," ki bi bila odvisna za svoje oglaševanje od drugih publikacij, pač bile tudi najboljše. Mnogi so se takorekoko prvič pravilno seznanili z JSKJ in mnogi izmed teh so pristopili kot člani in ustanovili nova društva.

Naše glasilo, ki vsak teden roma v približno 12,000 izvodihi širom Amerike, je prišlo in še pride v roke mnogim nečlanom. In to je reklama za organizacijo. V vsaki izdaji našega glasila je gotovo nekaj direktne reklame za organizacijo, bodisi iz glavnega urada, od strani uredništva, od društev ali pa od posameznih glavnih odbornikov in članov v splošnem. Sama reklama pa bi postala pusta, dolgočasna in odbijajoča, posebno za nečlane, če ne bi bilo v listu nikakega drugega štiva. Zaradi tega prinaša list tudi razne novice, posebno novice iz slovenskih naselbin, ter poučne in zabavne spise in povesti. Taki spisi vzbujajo pozornost nečlanov, ki polagoma poleg istih opazijo tudi reklamo za Jednoto. Večkrat tudi člani sami opozorijo nečlane na take spise in jim tako na lep način dajo priliko, da se pri tem seznanijo tudi z našo Jednoto.

Nova Doba si je tekem časa pridobila lepo število dobrih sodrušnikov in dopisnikov. Vsak dopis je zanimiv za rojake v naselbinah, odkoder je poslan; če je pa kolikor toliko splošno slovenskega pomena, je zanimiv tudi za rojake po drugih naselbinah. Veliko število dopisov dokazuje, da se člani in drugi rojaki zanimajo za list in s tem vsaj kolikor toliko tudi za J. S. K. Jednoto.

Urednik ne navaja tega iz vzroka, ker bi morda potreboval več dopisov za izpolnitev prostora v listu. Ne, dopisov je včasih še preveč za omejen prostor in dopisi mnogokrat povzročajo uredniku več dela, kot štivo, katero sam pripravi. Kljub temu pa želi urednik še več dopisov, ker to pomeni več zanimanja in več reklame za J. S. K. Jednoto.

Slovenske novice, ki se ne nanašajo na verske ali politične probleme, so iz vsake naselbine vedno dobrodošle. Kdor je zmožen napisati kaj drugače zanimivega ali pa zabavnega, naj to nakloni čitateljem Nove Dobe. Razvedrila potrebujemo vsi in naš narod v splošnem ljubi tudi nekoliko zdrave in dostojne šale.

Zelo razveseljivo je tudi dejstvo, da se je med mlajšimi člani pojavilo precejšno število dobrih sodrušnikov in dopisnikov, ki se oglašajo v angleški sekciji Nove Dobe. Zanimivi in večkrat tudi zabavni so članki nekaterih naših mladih članov v Minnesoti, Pennsylvaniji in Coloradu. Tudi ti so reklama za naš list in s tem direktno ali indirektno reklama za našo J. S. K. Jednoto.

Naša organizacija, kot vsako drugo podjetje, nima nikdar preveč oglaševanja. Zato, čast in priznanje vsem, ki na en ali drugi način delajo direktno ali indirektno reklamo za J. S. K. Jednoto!

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)
nito samo zaradi Budweiserja in Schlitz. Mesto je izredno lepo in snažno, ima dobro urejen promet, prijazno prebivalstvo, lepa dekleta, krásne parke, idilično jezersko obrežje in, kar je najbolj čudovito, vzorno in pošteno mestno upravo in nezadolženo gospodarstvo. To zadnje pa se v teh časih lahko prišteva med sedmerna čuda sveta.

Wisconsin je dežela sladkih detelji; tudi štirperesne, ki nekaterim prinesejo srečo, so med njimi, toda jih je le bolj malo, kot povsod. V gornjem delu države se pozna suša. Pašnjiki so rjavji, kuruza stavejšje generacije se nekako žalostno drži, mlajša pa je sočno zelena. Beločne krave, ki se pasejo po farmah v večjih čredah, so videti rejene in zadovoljne. Ne pozna se jim suša. Mlekarska družba, ki dobi mleko od teh Lisk, se lahko ponaša, da prodaja mleko zadovoljnih krav.

Zanimivo je videti, da pravokod krave mlekarice gazijo do kolen globoko po sočni paši, drugod pa glodajo rjave in žalostno plešaste pašnike. Torej tudi tu niso naravna bogastva enakomerno razdeljena, tudi tu sta revščina in bogatija. Kdo ve, če bi se tudi za krave mogli uveljaviti NRA pravilniki!

V Pennsylvaniji sem se navadil zamujati vlake in tako sem srečno zamudil tudi tisti v Duluth namenjeni vlak, ki ima od tam direktno zvezo na Ely. Druge nesreče pri tem ni bilo, kot da sem se moral iz Dulutha v Ely voziti z busom. Pa sem pri tej priliki prisegel pri bradi preroka Mohameda in pri bradi pennsylvanske koze, da ne bom več zamujal vlakov, kajti z busi voziti se je huda pokora. Zdaj vem, kakšni junaki ali pa mučeniki so tisti, ki se vozijo tisoč ali par tisoč milj z busi. Po mojih izkušnjah je najslabši vlak stokrat komfortnejši od najbolj luksuznega busa, pa naj se imenuje "Sivi pes" ali karkoli.

V okolici slovenskih naselbin v Minnesoti rastejo obširni gozdovi pravega oziroma poldivjanega pelina. Ko smo se bližali Evelethu, nas je že dobro miljo izven mesta pozdravil pelin. Okolica mi ni bila znana, toda po pelinu sem sklepal, da se bližamo neki slovenski naselbini. In res, privozili smo v Eveleth. To je malo, toda prav lepo mestec, tako lepo, da nas je šofer busa navdušeno vozil okrog blokov v najrazličnejših vijugah. Opazil sem, da smo se mimo edine galske postaje peljali trikrat. Morda mestna uprava da šoferju kakšno napitnino, da potnikom razkaže mestne lepote.

V Virginiji sem moral bus premeniti in tako sem se od tam do Towerja vozil za hrbti dveh starih in izredno klet-

petavih ženic. Saj spoštujem starost in jo odkritosrčno privoščim sebi in vsem drugim, celo tistim, ki jih nimam rad. Kljub temu pa ne morem razumeti, zakaj se s starostjo ne postarajo tudi jeziki. Moji sopotniki sta govorila glasno in jako razločno, prav kakor za broadcasting; tako so ju morali poslušati vsi sopotniki v busu, posebno pa jaz, ki sem sedel tik za njima.

Na celi približno 30 milj dolgi fronti sta obrali neko staro devico Marcelo. Opisali sta je tako živo, da bi jo takoj po opisu spoznal, če bi jo srečal, cesar pa naj me očuvajo bogovi. Skušal sem misli obrniti drugam, da ne bi slišal tega obrekljivega kavkanja, pa ni slo. Preveč glasno, razločno in s podudarki sta ženski trgali nesrečno Marcelo. Poskušal sem se zamisliti v bele minnesotske breze, ki so hitele mimo nas, občudovati sem skušal pestre gozdne cvetke ob poti, misliti sem skušal na depresijo in zamrznjene banke, celo pennsylvanski kozji sem skušal posvetiti prijazno misel, pa ni slo; vse je preglasovalo opravljanje klepetavih starih kavk, nad vsem so plavalji grehi stare device Marcele.

Vsaka ženska ima poleg slabih tudi kakšno dobro lastnost, le tista nesrečna Marcela nima, glasom opravljanja starih kavk, prav nobene. Same slabosti, slabe lastnosti in grehe, vse je le polovico tistega res, kar sem slišal o nji, potem je bila svetopisemska Magdalena proti Marceli prava svetnica, še predno je zapustila pota pregrehe in se spokorila. Ponoči se mi je še sanjalo o nji. O Marcellini namreč, ne o Magdaleni. In skoro strah me je bilo.

Tako sem bil vpeljan v krásno deželo tisočeri jezer, severnega sija in deviško belih brez v letošnjih pasjih dneh. Ni čuda, da se mi je skisal želodec, da se je ščemerilo vreme na dež in da je hladni dih od jezera primoral gospodičie, zaposlene v glavnem uradu JSKJ, da so na dan 1. avgusta pritisnile na tisti čudotvorni gumb, ki pričara gorkoto v radiatorje! A. J. T.

IZOGIBANJE NA DESNO
V Zedinjenih državah se vsa vozila izogibajo na desno pri srečanju. To velja v glavnem tudi za pešce na mestnih pločnikih. V mnogih evropskih deželah se vozniki izogibajo na levo. V Angliji na primer še vedno velja pravilo izogibanja na levo. Izogibanje na levo je bilo v navadi tudi v tej deželi, dokler se ni razširil promet s takozvanimi "Conestoga" vozovi. Pri vožnji s temi vozovi je voznik jezdil levega kolenja, zato je bilo izogibanje na desno bolj komudno. Temu vzgledu so sledila polagoma vsa druga vozila in končno še pešci. Izogibanje na desno je tako došlo trajno domovinsko pravilo v Zedinjenih državah.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje s prve strani)
V NEMCIJI je kancelar in diktator Hitler takoj po smrti predsednika Hindenburga izdal proglas, da sta urada kancelarja in predsednika države združena. Na ta način je Hitler postal absolutni vladar Nemčije. Po določbah ustave bi moral postati predsednik dr. Erwin Bumke, predsednik vrhovnega sodišča, in odbržati to pozicijo toliko časa, da ljudstvo izvoli novega državnega predsednika. Teh predsedniških volitev pa ne bo; mesto tega se bodo dne 19. avgusta vršile posebne volitve, v katerih bodo volilec odločali, da-li naj ostane urada kancelarja in državnega predsednika združena, kot je določil diktator Hitler. Splošno se sodi, da bo omenjeni dekret od volilcev odobren z veliko večino. Nekateri izražajo celo mnenje, da bo Hitler obnovil monarhijo in proglasil sebe za cesarja Nemčije.

V AVSTRIJI je ustreljenega kancelarja Dollfussa nasledil dr. Kurt Schuschnigg. Podkancelar je postal princ Von Starhemberg. Revolta nacijev je bila strta in vlada nadaljuje s "čiščenjem." Mnogo nacijev je bilo aretiranih, nekaj postreljenih in obešenih, več kot tisoč pa jih je ušlo preko meje v Jugoslavijo, kjer so jih jugoslovanske oblasti internirale kot vojne ubežnike. Italija ima še vedno veliko armado zbrano ob avstrijski meji, pod prevetilo, da brani avstrijsko neodvisnost za slučaj, da bi naciji ali hitlerjevci hoteli Avstrijo priključiti Nemčiji. Tudi Jugoslavija ima veliko število vojaštva zbranega ob avstrijski meji. Vodja poraženih avstrijskih nacijev, Konstantin Kammerhofer je ubežal v eno obmejnih mest Jugoslavije, kjer baje dela načrte za nadaljne akcije. Nekemu ameriškemu časnikemu poročevalcu je dejal, da se je revolucija v Avstriji šele začela in da naciji ne bodo prej odnehali, dokler se Avstrija ne bo rešila Mussolinijevega vpliva, češ, da sedaj je Avstrija vladana iz Rima.

BODOČNOST AMERISKIH INDIJANCEV

(Nadaljevanje s 1. strani)
rezervacijah. V bodoče Indian Bureau ne bo imel absolutno oblast nad Indijanci. Indijanci so leta 1924 postali državljani Zedinjenih držav. Novi načrt pripravlja avtonomsko upravo indijanskih naselbin. Mlada generacija Indijancev ne sledi več nasvetu starega indijanskega poglavarja Shomalla, ki je dejal: "Moji mladeniči ne bodo nikdar delali. Ljudje, ki delajo, ne morejo sanjariti, a modrost prihaja k onim, ki sanjarijo." Dosedanji poskusi glede sposobnosti Indijancev, da upravljajo svoje lastne posle, so jako uspešni.

Leta 1930 je bilo v Zedinjenih državah 332,397 Indijancev.—F. L. I. S.

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje s prve strani)
Progar s sinovoma Frankom in Stanleyem iz Springdalea, Pa. Posetniki so tvorili le del številne Progarjeve družine, ki vsa spada k društvu št. 203 JSKJ. Z omenjeno družbo je posetila uredništvo tudi Miss Julia Dolence iz Pittsburgha, Pa.

V mestu Butte, Mont., je umrl član, soustanovitelj in večkratni odbornik tamkajšnega društva št. 105 JSKJ, John Deslich. Pokojnik je bil rojen v Vojni vasi pri Črnomlju.

Dve knjigi, eno o konzerviranju sadja, sočivja in mesa, drugo o perutninarstvu, nam je poslal na ogled Mr. Frank Lukan-

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

Ely, Minnesota

GLAVNI ODBOR

a) Izvrševalni odev:
Predsednik: PAUL BARTELL, 225 N. Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Prvi podpredsednik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.
Drugi podpredsednik: LOUIS M. KOLAR, 1257 Norwood Rd., Cleveland, Ohio.
Tajnik: ANTON ZBAŠNIK, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: LOUIS J. KOMPARE, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Ely, Minn.
Vrhovni zdravnik: DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St., Pittsburgh, Pa.
Urednik-upravniki glasila: ANTON J. TERBOVEC, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

b) Nadzorni odev:

Predsednik: JOHN KUMŠE, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
1. nadzornik: JANKO N. ROGELJ, 6206 Schade Ave., Cleveland, O.
2. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
3. nadzornik: FRANK E. VRANICAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
4. nadzornik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.

GLAVNI POROTNI ODBOR:

Predsednik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.
1. porotnik: JOHN SCHUTTE, 4751 Baldwin Ct., Denver, Colo.
2. porotnik: VALENTIN OREHEK, 70 Union Ave., Brooklyn, N. Y.
3. porotnica: ROSE SVETICH, Ely, Minn.
4. porotnik: JOHN ZIGMAN, Box 221, Strabane, Pa.

Jednotno uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

ZDruževalni odbor:

Tajnik: JANKO N. ROGELJ, 6206 Schade Ave., Cleveland, O.
1. odbornik: FRANK E. VRANICAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
2. odbornik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.

Pravni svetovalec: WM. B. LAURICH, 1900 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

Vse stvari, tiskajoče se uradnih sadov, naj se pošiljajo na glavnega tajnika, denarne poljizbe pa na glavnega blagajnika. Vse pritožbe in priave naj se na glavnega tajnika pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov, prošnje za zvišanje zavarovalnine in bolniška sprave naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena nasnanila, oglasni, narocnina in izprememba naslovov naj se pošiljajo na naslov: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki je najboljja jugoslovanska zavarovalnica v Zedinjenih državah in plačuje najliberalnejše podpore svojim članom. Jednota je zastopana skoro v vsaki večji slovenski naselbini v Ameriki, in kdor bo postal njen član, naj se zgleda pri tajniku lokalnega društva ali pa naj piše na glavni urad. Novo društvo se lahko ustanovi s 8 člani belega plemena, neoziraje se na njih vero, politično pripadnost ali narodnost. Jednota sprejema tudi otroke v starosti od dneva rojstva do 16. leta in ostanejo lahko v mladinskem oddelku do 18. leta. Pristopnina za oba oddelka je prosta.

Premotenje znaša nad \$1,600,000.00.
Odrasli oddelk je nad 104% solventen, mladinski nad 2,000%.

KAMPANJA ZA NOVE ČLANE SE NADALJUJE

Za vsakega novopridobljenega člana mladinskega oddelka je predlagatelj deležen 50 centov nagrade.

Za novopridobljene člane odraslega oddelka pa so predlagatelj deležni sledečih nagrad:

za člana, ki se zavaruje za \$ 250.00 smrtnine, \$1.00 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$ 500.00 smrtnine, \$1.50 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$1000.00 smrtnine, \$3.00 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$1500.00 smrtnine, \$3.50 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$2000.00 smrtnine, \$4.00 nagrade.

Poleg označenih nagrad za posameznike bodo upravičena do posebnih nagrad društva, ki tekem kampanje pridobijo pet ali več novih članov. Ta posebna nagrada za društva znaša 50 centov za novega člana odraslega ali mladinskega oddelka.

cich iz Midway, Pa. Knjigi sta videti praktični in ceno ni pretirana. Več o tem najdejo čitatelji v tozadnem oglasu.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje s 1. strani.)

lila Arabec Abud Jakob in žena Albina rojena Novakova, ki imata dva mladoletna otroka. Mož, ki je angleški državljani, po poklicu rentir, je živel do nedavnega v Jeruzalemu pod imenom Kartier Ratisbon Hous Albond, potem pa sta prišla z ženo v Selce pri Sv. Križu. Pred par tedni pa sta imela z ženo hud prepri in je Jakob Abud po prepri neznankam odpotoval, pustivši ženo in otroka brez vsakih sredstev. Na podlagi ženske prijave so pričela oblastva sedaj moža iskati, vendar pri tem nimajo uspeha.

Koliko Jugoslovancev se rodi dnevno. Po statističnih podatkih se v Jugoslaviji rodi dnevno 1,300 otrok, umrje pa dnevno 1,000 otrok in odraslih. Največ otrok rode kmečke žene, žene obrtnikov, uradnikov in trgovcev. Najmanj otrok imajo žene intelektualcev, zlasti žene bogatih in dobro situiranih ljudi.

Mesta se bodo prekrstila. Po pobudi Narodne odbrane se je zdaj pričel v Čupriji, Tuzli in Kuršumlji pokret domačinov, da se imena teh mest prekrstijo v stara srbska imena. Kuršumlja je čisto turško ime iz 17. stoletja, enakega izvora je tudi Čuprija (most). V bodoče se bo Čuprija imenovala Ravno, Tuzla bo postala So, kar znači slovensko sol, Kuršumlja pa se bo zvala Bela Cerkev, kakor

Trinajst žrtev mlatinice. V Tompojevcih v vukovarskem srezu je nedavno eksplodiral kotel velike mlatinice. Na tleh kotel velike mlatinice. Najbolj je bil razmesarjen sam gospodar Mijo Kiset, ki je bil zaposlen pri kotlu. Kosl jelek so ga na mestu ubili. Osem poškodovancev je zelo hudo ranjenih, ali zdravniki upajo, da jih bodo ohranili pri življenju. Štirje so lahko ranjeni.

Cigani ukradli štiriletno deklico. Policija je aretirala nekoga cigansko beracičo, ki je beraciča s štiriletno deklico, in rodobine Rastovšakove iz Kuršumlji je čisto turško ime iz 17. stoletja, enakega izvora je tudi Čuprija (most). V bodoče se bo Čuprija imenovala Ravno, Tuzla bo postala So, kar znači slovensko sol, Kuršumlja pa se bo zvala Bela Cerkev, kakor

Mesta se bodo prekrstila. Po pobudi Narodne odbrane se je zdaj pričel v Čupriji, Tuzli in Kuršumlji pokret domačinov, da se imena teh mest prekrstijo v stara srbska imena. Kuršumlja je čisto turško ime iz 17. stoletja, enakega izvora je tudi Čuprija (most). V bodoče se bo Čuprija imenovala Ravno, Tuzla bo postala So, kar znači slovensko sol, Kuršumlja pa se bo zvala Bela Cerkev, kakor

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

CURRENT THOUGHT

Mortgages

Back in 1932, prior to the 14th quadrennial convention of our Union, some members advanced the idea of inserting in our laws a provision to loan money on members' homes, and for security on the loan our organization would accept a mortgage on the property.

These members believed that our SSCU would be of great assistance during the trying times by investing its funds in members' homes, and what greater security could our organization have for than a mortgage on real estate and buildings.

Fortunately, delegates at the last convention were informed sufficiently of this proposal to see the other side of the picture. What will our Union do in case of default on the mortgage? Will it evict its own brothers and sisters from their homes for non-payment of their obligations to the SSCU? Such complications and obstacles were vividly portrayed on the convention floor, and the delegates very wisely decided to leave the mortgages on homes to local institutions, which are better fitted to appraise local property for its real value, and who are better equipped to handle the payments of interest and principal.

Last week I was shown a letter of eviction written by a fraternal organization (not a Yugoslav) to a family of six, a mother and five children. The father had died some years ago, leaving considerable mortgage on his home. The oldest daughter has been the only means of support since the father's death.

For the last three years this family has been unable to even meet the interest on the mortgage, much less the principal. Coming from hand to mouth, this group of six individuals realized that the day would come soon when they would lose their home.

When the oldest girl, about 24 years of age, showed me the envelope containing the letter, she said with a smile: "Do you want to read some good news?"

After reading the first two paragraphs I glanced up and noticed her eyes full of tears. "What are we going to do?" she said.

She told me the whole story. How considerate the fraternal organization had been in not pressing the matter sooner . . . how the property was mortgaged for more than it was worth . . . and that the organization holding the mortgage would be considerable on the deal . . . How she dreaded the day when she would be given the final notice . . . That she could not blame the organization for taking the final step, etc. . . .

I could not help but recall the words of warning given out by our minds at our last convention when the matter of loaning money on mortgages was brought up.

The foregoing incident was a good illustration of where the fraternal benefit organization had to be a severe master in order to maintain a good business policy. At that this organization was merely trying to salvage part of its investment.

Who loses when a property is overvalued and a mortgage accepted in excess of its sale value? The members of the organization, of course.

If this case was the only one confronting the organization, the members could well afford to donate to such a worthy cause. But how many more similar mortgages have been accepted that must be taken care of by letters of eviction in the final analysis? And who can be the final judge of the real value of property that it can be appraised for its proper worth?

In a fraternal benefit organization like our SSCU, with branches scattered in various communities of the United States, an appraisal of property must be made by local representatives, who, unintentionally, may overvalue the intrinsic value of the property.

Moreover, real estate and buildings today have a sale value below the actual cost of purchase and construction. We read and read of so many defaults on mortgages given on homes because the taxes, interest on principal, maintenance, etc., exceed the rental income. In a case of that kind is the fraternal organization holding the mortgage going to continue to pay taxes and maintenance cost when the home is surrendered by the owner? If not, how is the organization going to protect its investment? Or is the organization going to sell the property at a price that will not even pay for the mortgage held on the property?

Unpleasant thoughts are these, but facts and figures never lie.

DERBY RACES

Derby races were inaugurated by the Earl of Derby in England in 1780 and they are annual affairs at Epsom, Surrey, England, in which none but three-year-olds race for a generous purse. The most important race at any track is sometimes called the Derby, and the Kentucky and other identified American races are named after that of England. British pronunciation— Derby—is derived from the spelling of Lord Derby's tercel, Deorabi. Of late there has been a tendency in America to adopt the English pronunciation.

SHETLAND PONIES

Many Shetland ponies come from the Shetland (or Zetland) Islands, an archipelago off northern Scotland, where this diminutive breed of horses originated and from which they received their name. Others come from breeding farms which have been established in other parts of Scotland and in England. They have been successfully raised in America also. Ideal Shetland, according to stud book rating, are 10½ hands high, although many mature animals are nine hands or less. Highland ponies, raised extensively in the Shetland Islands, are slightly larger than the Shetlands.

Aviation

This may or may not be significant, but 75 per cent of the army pilots in crashes during their first attempts at carrying the air mail were young and recent graduates of the Army Flying School. Only four out of the sixteen involved in the crashes had had more than one year of actual flying experience since leaving their school.

But why worry about the future of the air mail—that is, if we believe as a group of technicians meeting in New York City recently predicted. As they see it we can look in the future for chains of air mail tubes, underground post offices, pneumatic messages, and even flying post offices.

You are all up in the air, so to speak, if you think Uncle Sam's embassy at Moscow is the only one equipped with an airplane. The embassies at London, Paris, Rome and Berlin all have their planes. Pilots of these crafts are usually the army or naval attaches. What are the planes for? Not for a quick means of exit by the ambassador in case of emergency, of course. Still they are available to that official and the members of his staff for emergency travel, and for inspection trips, etc.

We don't hear or read so much about it, but private airplanes for both business and pleasure are increasing more rapidly than the public realizes.

The Naval Advisory Committee for Aeronautics reports to the Navy Department that flying aircraft are in little or no danger of damage or destruction by lightning. According to this committee's findings the sudden and violent wind currents from thunderstorms offer a much greater hazard to all types of flying machines.

Passports are no longer needed for week-end trips between many European cities if a special round-trip (Friday to Tuesday only) airline ticket between them can be shown, according to a recent agreement by authorities. These tickets, serving a double purpose, are sold at a reduced rate and the flying services anticipate a big increase of business during the coming summer months.

An important part in airplane construction is played by the lowly cow. Milk, blood, bones and the hoofs are used to manufacture the glues which are big factors in plane construction. Hides are used for straps and lacings as well as for seat coverings. Hair comes in useful for padding and sound insulation.

Forest patrol by airplane was used in five of the eight national forest regions during 1933. A total of 498 flying hours was devoted to this work. In addition, planes transported 971 men and delivered 164,930 pounds of emergency equipment.

Small, cheap airplanes that can fold their wings and be used as automobiles will soon dot the air and highways, according to Prof. John W. Miller, associate professor of aeronautical engineering at the University of Washington. Prof. Miller has designed and built an air craft of this type so designed that engine power can be transmitted to the wheels or propeller as desired.

—Pathfinder.

BRIEFS

Arrowhead Lodge, No. 184, SSCU, baseball team of Ely, Minn., will travel to Waukegan, Ill., the latter part of this week to play a game with Comrades No. 193, SSCU, nine. The game will take place on Saturday, Aug. 11, at Wire Mill diamond and will start at 2:30 p. m. On Sunday, Aug. 12, at 3 p. m., the A's will engage in a game with St. Florian KSKJ Lodge team at South Chicago. St. Florian aggregation holds the present KSKJ title in the Midwest league. Last year this outfit took the national KSKJ title. While in South Chicago Arrowhead team will be guests of St. Florian KSKJ Booster Club. A reception and dance has been arranged for the visitors.

Lodge No. 40, SSCU, mushball team of Claridge, Pa., holds first place in the Claridge Mushball League for the first half of season play. Under the capable direction of Bro. John Regina, the local mushball team is coming along in fine shape. One of the leading factors responsible for the organization of the Claridge Mushball League is Rudy Jerina, also a member of the local SSCU unit. On Saturday, Aug. 25, the mushball team will hold a picnic at Claridge. Further details concerning the picnic will be announced in next week's issue of Nova Doba.

A popularity contest is scheduled for the Cleveland Triumvirate of SSCU Lodges' picnic to be held at Pintar's farm on Sunday, Aug. 19. This is the first picnic to be sponsored by the three English-conducted lodges of Cleveland, namely, George Washington, No. 180; Betsy Ross, No. 186, and Colliwood Boosters, No. 188. John F. Lunka, secretary of Betsy Ross, is chairman of the Triumvirate.

Mr. and Mrs. Progar and their two sons, Frank and Stanley, of Springdale, Pa., visited Cleveland last week-end and stopped at the Nova Doba office. Accompanying them was Miss Julia Dolence of Pittsburgh, Pa., and Mrs. Spik of Cleveland. Frank Progar is well known to the Nova Doba readers for his column on "Ye Country Store" and the present series of articles dealing with life in the Civilian Conservation Corps. Stanley Progar, of "The Four Bachelors" fame, and one of the conductors of the funny story contest, promised to come out with another unique column for the readers of Nova Doba.

Al Mlinar, the Cleveland sandlot southpaw discovered by the Cleveland Indians of the American League, is coming along in great style at New Orleans, where he is pitching for the locals. To date he has won 16 games for the Pelicans, and according to Stuart Bell, sports critic of the Cleveland Press, Mlinar is certain to play with the Cleveland Indians next year. This will make three Slovenes connected with the American League; the other two are Joe Kuhel, first baseman of the Washington Senators, and Frank Doljack of the Detroit Tigers.

Twenty-fifth anniversary of

The Sun and The Shadow

Salida, Colo.—The sun finally decided to give the Shadow a break. Early in the morning the sun comes out with nary a cloud in sight. What a break for me. I should have my day of fun. The first thing I do is go for a plunge in the swimming hole, and although the sun is my friend it gets very hot sometimes.

After my plunge I start to think of the Weasel. I decide to call on him and after some minutes of search I located him in a secluded spot all by himself. What could he be doing? Curiosity gets the best of me. (They say curiosity once killed a cat, and I think it will get the best of me some day.) So I edge in a little closer and lo! and behold! the Weasel is working on an automatic razor.

This automatic razor will have a gear shift, a twin ignition motor, and according to the Weasel it will also have knee action.

The other day I sneaked in on our secretary, Louis Tekavec. We talked for a while when Louis said: "I get up every day when the sun shines through my window." To which I said, "Boy, you must get up very early in the morning."

"Not exactly, you see, my window faces the west," replied Louis.

Now we will drop in on our president, Victor Glovan. What could he be doing? I hear the sound of a guitar, and much to my surprise I find Victor playing it. He sure is a good performer.

Next we visit Philip Botz, who can be found tinkering with his car any part of the day. Philip has one ambition—swimming. And since the Shadow, too, is fond of swimming he is often found with Philip in the ol' swimmin' hole.

As the sun is disappearing in the west I will not have time to sneak in on anymore of our members today. Hence we will have to wait until the sun gives me another chance, when we will visit others.

By the way, what has happened to the Young American Boosters of Walsenburg? We would like to hear from you once in a while.

Until you hear from the Shadow again keep boosting with Mt. Shavano Lodge for a bigger and better SSCU.

Albert Godec
(The Shadow),
No. 224, SSCU.

"What is your idea of a gentleman farmer?"

"He's a person," answered Farmer Cornstassel, "who is so well fixed that he can waste profanity on a golf ball instead of on a mule."—Army and Navy Journal.

Lodge No. 94, SSCU, of Waukegan, Ill., will be observed next Sunday, Aug. 12, at Moza Park. Among the features scheduled for the day is a baseball game between the Comrades, No. 193, SSCU, nine and the local KSKJ outfit.

Grand Carniolian Slovenian Catholic Union (KSKJ) will hold its 18th regular convention this month at Indianapolis, Ind. The first meeting will commence on Monday, Aug. 20.

Saying It With Comrades

Waukegan, Ill.—After a prolonged "vacation" the SSCU Comrade Lodge is back once again in the spotlight with heaps of good news for the baseball followers and pleasure seekers. The local baseball nine has booked three important contests for the coming week-end, meeting the Lake Forest Merchants, the Arrowheads of Ely, Minn., and the local KSKJ nine, respectively.

On Friday the Comrades will hook up with the Merchants at Lake Forest in a twilight melee.

On Saturday afternoon, Aug. 11, the Comrade boys will be opposed by the strong SSCU Arrowhead nine of Ely, Minn. Wire Mill grounds will be the scene of the hostilities and will get under way promptly at 2:30 o'clock. Local members and baseball enthusiasts are especially invited to come out and witness the melee. Manager Joe Petrovic and his boys are hoping for a large attendance; a good game is assured. Come out and meet the Ely gang.

On Sunday, Aug. 12, the Comrades will face the strong KSKJ nine at the SSCU St. Roch's picnic. The game, as well as the picnic, will take place at the Moza Park, with the game getting under way promptly at 1:30 p. m. The St. Roch's Lodge will commemorate its 25th anniversary on that day and a very large crowd is expected.

Local officials are extending their cordial invitations to all members, their families and friends to attend the gala affair. Besides the KSKJ-Comrade contest, other sorts of games will be played for the young and old, together with dancing in the evening. Refreshments of all kinds will be at the disposal. So come out and spend an enjoyable day.

Let us remind you of the Ely-Waukegan baseball game at the Wire Mill diamond on Saturday, Aug. 11, at 2:30 p. m. Don't forget to come out and cheer the boys along.

John Petrovic,
Publicity-Business Manager.

Suggests a Way to Increase the Membership

Lodge No. 40 Holds First Place in Claridge Mushball League

Claridge, Pa.—Lodges who seem to make no headway in our membership campaign might consider the plan that we have adopted recently to add new enrollments.

At every meeting our president, Frank Supancic, would ask us to go out and enroll new members, and at every meeting we failed to bring along even prospects for membership. It seemed that no one knew how or didn't try very hard to persuade others to join.

Along came the Claridge Mushball League. One of our younger members, Rudy Yerina, was instrumental in having it organized. After some discussion our lodge (No. 40, SSCU) decided to enter a team in the league.

JUNKET

This word was originally applied to a banquet, or a picnic or excursion with feasting but it has now come to mean a trip at public expense by government officials to some distant post, territory or public works for the purpose, they claim, of investigating conduct or for inspection. Congressmen, especially, have been noted in the past for their junkets to distant regions flying the American flag.

Byproducts of Corn

From the kernels of corn are derived yeast, gluten, dry and wet starches. Dry starch is used in making textiles, paper, confectionery, explosives, adhesives, colors and fireworks. Sugar is derived from the wet starch for use in dietetics, brewing, alcohol, fermentations, etc. Also, corn oil, soap, glycerin, salad and other oils may be derived from the germ in the corn.

A man may retain some composure when he harks to that ominous missing. But he's almost a saint if he shows some restraint when he finds that his tire tools are missing.

We encountered a lot of difficulties in financing the team, but after some hard work we secured the necessary means with which to equip our team.

The Claridge Mushball League consists of six teams, four of which are sponsored by fraternal lodges belonging to SSCU, SNPJ, SCBF and the Order of the Owls. Since the formation of the league our SSCU unit enrolled four new members and three are to be proposed at our next meeting. SNPJ branch secured five; SCBF four, and the Order of Owls eight.

Thus a total of 23 new members for four local lodges, and mushball gets the credit.

A great deal more could be accomplished in the way of new enrollments for our Union if neighboring SSCU lodges would organize mushball teams and organize a SSCU mushball league.

Mushball is a clean, fast and an inexpensive game.

Slovene-conducted lodges as well as English-conducted units of our SSCU can place a team on the field.

SSCU HOLDS FIRST PLACE

Our lodge, No. 40, SSCU, holds undisputed first place in the Claridge Mushball League for the first half of the season of play, and at the time this is written it has four wins and no losses to its credit.

Come on, fellows, let's keep on winning and take first in the second half. Then we can take over the SNPJ in the playoff.

And don't forget the big "blowout" promised you, if you win the championship cup. The big sendoff is to be given by Bro. John "Whitty" Turk, who knows that we like to drink beer.

Our lodge mushball team will sponsor a picnic on Aug. 25. A good time is assured the guests. Those looking for some real entertainment should make it a point to be on hand.

Watch your next week's Nova Doba for more news of the picnic.

John Regina, Manager.

The Advance of Education in the Triple C

By Frank J. Progar, No. 203, SSCU, Springdale, Pa.

One phase in this Rooseveltian drama, the Civilian Conservation Corps, has overcome all trials and tribulations to secure a firm footing and become a regular part of this great experiment, and that phase is the promotion of education.

At the very outset or setting of the stage in this important drama, the educational program consisted merely of the diminutive supply of reading material in hand. Pleas and broadcasts were made for books and magazines; sufficient numbers being contributed to form a small traveling library in each corps area. Lack of adequate facilities and supplies temporarily retarded any attempts for broader expansions in this field. The camp officials, through their untiring efforts, secured instruction books, began various classes and acted in the capacity of instructors as a separate task from their assigned duties. In many instances the local high schools co-operated in this enterprise to secure the maximum results with the limited facilities at hand. Where members were interested in typing, typewriters were loaned, and wherein the consent and approval of the school board was granted, the high schools were used to hold the evening classes; otherwise the camp recreation hall became the "school house."

One year has passed since the inauguration of this "bold experiment," and one year since the ceaseless efforts for the advancement of education among the participants of this experiment were instigated. Considerable change and improvement has been the result. Beginning at scratch, the classes are now taking on the aspects of a modern class room. The classes are strictly voluntary, and selective of the majority's opinion. The government has allotted a nominal sum toward the purchase of materials and supplies, while an educational adviser, chosen from the ranks of the male unemployed high school teachers, has been employed to take complete charge of each camp's educational activities. Their selection has served a double purpose: reducing the swelling number of unemployed teachers, and providing the CCC camps with instructors trained for the purpose. An assistant, capable of performing the duties, is also selected from the ranks of the members. While the educational qualifications of the members vary, the number includes those who left school in the early primary grades to the more advanced or college graduates. Of the latter one is chosen to assist in the educational program.

The type of classes are not handed down to the members as in the public schools. But as heretofore mentioned, studies are selected from the opinion of the majority. An outstanding class is journalism, both in practice and theory (discussed in a later article), and others range from the three "R's" and spelling to geometry, trigonometry and business law. Those interested in the commercial field also have classes in business English, bookkeeping, shorthand, typing, public speaking, etc. The industrially inclined turn their thoughts to auto mechanics, engineering, woodwork, radio, drafting, surveying, etc. Such miscellaneous classes as economics, sociology, psychology, physics, chemistry and even contract bridge have been organized in the camps. Debating, in many of the

camp, has become an important part of the educational curriculum, and has produced some lively sessions. Many educational advisers have made contacts with state colleges and universities and with high schools and libraries from which they gain books and lecturers for the camps. The lectures presented are based on current events, health, future occupations, ethics, politics, economics, etc.

In some instances students that left the high schools, and lacking just a few credits for the completion of the requirements for graduation, were, on approval of the high school board allowed to continue their studies in the camps and then report at the high school for their final examinations; a passing grade allowing them their well earned diploma. Thus one sees with what earnest endeavors the men sought their education.

The educational activities in the Civilian Conservation Corps were not merely confined to the classes sponsored by the camps. The men took advantage of the evening courses in the trade and commercial schools of nearby towns. In several cases men were transported some 30 to 40 miles. The members also availed themselves of the special reduced rates offered to the enrollees by the many correspondence schools throughout the country. The lecturers, the friendly chats with the camp officials, and their personal experience while enrolled in the camps have convinced the members to the necessity of furthering their education. While it is true that some of the enrollees will forget the need for education on their release from the camps, others will follow the endeavor, if at all possible, on their return to their respective homes.

This increased enthusiasm for education is just another of the many valued returns from their enrollment in the camps that can be considered as an added asset to the monetary returns, although it is only the latter that the opponents of the camp project weigh in the balance. Education and specialization in this fast moving world is of prime importance today, and many of those who would have forgotten or laxed in the furtherance of their educational qualities or talents, have found the camp studies an incentive to prod onward toward the ultimate goal in life—namely, success. Thus the Civilian Conservation Corps has served another purpose; a purpose that multiplied by the thousands and hundred of thousands will serve humanity collectively as well as individually.

Younger Members Invited to Lodge No. 42 Picnic

Pueblo, Colo.—Economic depression played havoc with our junior organization, and comparatively few have written to the Nova Doba since the junior unit merged with the senior branch. However, I decided that time is about ripe for me to write again and see what can be done to rejuvenate the SSCU spirit among the English-speaking members.

On Aug. 12 our lodge, No. 42, is to hold a picnic to celebrate its 30th anniversary. The picnic will be held at St. Mary's

School grounds, better known as "Eilers."

As a member of our lodge, I thought I would call the attention of the English-speaking youth to our picnic. I am sure that they will find some real entertainment and fun by attending.

Bring your friends along and help make our venture a grand success. I will be there waiting and hoping to see all members present.

Picnic will begin at 12:30 p. m.

Agnes Knafelc.

An Excellent Idea

Bro. John Regina, manager of Lodge No. 40, SSCU mushball team of Claridge, Pa., makes a splendid suggestion in his article published elsewhere in this issue on how to increase the number of members in the local lodges.

He suggests active participation in sports, and mushball in particular to lodges situated in the neighboring vicinity of Claridge, Pa. He proposes a SSCU mushball league to stimulate interest in the work of our Union in Pennsylvania, and points out to new enrollments in his lodge as proof of what can be accomplished elsewhere.

As further proof of Bro. Regina's contention we have Arrowhead Lodge, No. 184, SSCU of Ely, Minn., who is backing a lodge hardball team. During the first six months of the membership campaign the Ely English-conducted Lodge enrolled 39 new members.

Pathfinders Lodge, No. 222, SSCU of Gowanda, N. Y. also sponsors a hardball team. During the first six months of the membership drive the Pathfinders enrolled 32 new members.

Here is concrete proof that members of our lodges can accomplish much in the membership campaign if they will but make the local branch sufficiently attractive to the younger set.

Members of other lodges can do likewise. The idea is worthy of a trial.

And let us keep in mind the attractive cash awards offered by our Union for enrollment of new members, as follows:

\$4.00 for each enrollment in a \$2,000 death benefit.	
\$3.50 " " " " \$1,500 death benefit.	
\$3.00 " " " " \$1,000 death benefit.	
\$1.50 " " " " \$500 death benefit.	
\$1.00 " " " " \$250 death benefit.	

\$0.50 for each new juvenile member enrolled.

The foregoing cash awards are payable three months after enrollment.

Collective cash prizes in the amount of fifty cents for each new member enrolled in either the adult or the juvenile department are to be shared by lodges who enroll at least five new members during this campaign.

Costs Less to See World's Fair

The World's Fair of 1934 at Chicago is approximately 30 per cent larger in exhibits and attractions than last year and costs approximately 20 per cent less to see.

From the experience of last year's operation of the Fair, an experience which no international exposition on this continent has ever before been able to make use of, the Fair management has increased the attractions of the exposition to a degree far beyond what the above percentage figures express.

Free entertainment is offered to the Fair visitors on an unprecedented scale, the entertainment ranging from thrills, excitement and science miracle shows to the finest symphony orchestra concerts that can be heard anywhere in the world.

In the new Lagoon Theater with its spectacle stage built over the water and 10,000 free water-side seats spectacular vaudeville, animal acts, dancing and musical shows entertain the visitors with daily and evening shows. From this seating amphitheater are seen the diving and swimming championship contests. Amateur boxing and wrestling events are among the stage attractions.

Marvels performed by invisible rays and other scientific miracles are seen in daily and evening programs in the Science Theater in the court of the Hall of Science with accommodations for 10,000 spectators at one time.

More than fifty jungle-born lions, tigers and elephants are seen in daily shows in a steel-barred arena. This is the most spectacular wild beast show ever presented.

Outdoor concerts by the most celebrated military bands of the United States are given in the Court of States. The exposition resounds with the music of famous dance orchestras performing in different restaurants.

Supreme attractions for music lovers are the symphony concerts given by the Chicago Symphony Orchestra in the great free waterside auditorium built from Swift Bridge and the concerts in the Ford open-air auditorium given by the Detroit Symphony Orchestra. There are no finer or more famous musical organizations in the world and this magnificent music is given free to Fair visitors.

There are 84 miles of exhibits to be seen at the Fair. There are 109 free exhibit buildings and major features. There is an increase in the number of exhibits, which does not include the large additions and improvements to the exposition's own basic science display. To the free entertainment programs must be added the many moving picture theaters, marionette theaters and robot performances offered by exhibitors.

There are 12 new foreign villages in the World's Fair of 1934, in addition to such concessions in the Fair last year, making 16 in all. The villages are: the Spanish Village, the Italian Village, the English Village, American Colonial Village, Irish Village, Belgian Village, The Bowery—New York of the '90s, Hawaiian Village, Streets of Shanghai, Mexican Village, Dutch Village, Streets of Paris, the Oasis, Black Forest Village, Swiss Village and Midget Village.

Major additions to the exposition include: the 11-acre Ford Building and park; the Armour Building over the lagoon; the Swift Bridge and open-air theater; the Wilson & Co. Building, terrace and roof garden; the Hiram Walker Building and Canadian Club Cafe built over the lagoon; the Midway Palace; the Century of Progress Fountain, 670 feet long, larg-

est in the world in extent and in amount of water hurled in the air; the new Beach Midway along the lake shore of North-berly Island; the Farm Group of exhibits and lounge for agriculturists' meetings and conventions; the operating pottery building and exhibit; the new stream-line railroad trains; the wild animal arena; the Lagoon Theater and Science Theater; the new and elaborate formal garden and pavilion; the Venetian glass factory and other large additions to the Italian pavilion; Western Union Hall and others.

Seven new modern homes, completely furnished, equipped and ready to live in, representing the newest scientific and artistic ideas in home making, have been added to the exposition in addition to the group of homes—so great an attraction last year—which have been entirely re-equipped and refurnished.

The new aspect of the Fair of 1934 is given not only by the rearrangement of the grounds to make room for the additions of major features, but by the new color scheme and illumination. The color scheme of the gigantic and unique buildings is planned this year in zones giving opportunity for new illumination effects which are 50 per cent increased. Thirty-seven miles of neon tubes contribute to the lighting effects of the exposition this year.

Cost of seeing all the 100 free exhibit buildings and features and 84 miles of exhibits is covered by the 50-cent gate admission for adults—25 cents for children under 12 years of age. Admission to every concession in the exposition grounds, including admission to all the villages, to every Midway amusement and including a motor boat tour of the lagoons, is \$13.15 for an adult. All the above, plus a \$3 observation ride in a dirigible balloon above the exposition and lake, a \$3 airplane ride and a half hour in a roller chair, costs \$19.65. The cost for a child under 12 years of age is approximately half these totals.

These figures have been carefully tabulated from official price schedules. Popular price restaurants and lunch stands are ample in number. Up to July 1 the average expenditure for all purposes, exclusive of gate admission, by

Goin' Places and Doin' Things

WITH LITTLE STAN

Ely, Minn.—Well, dear readers, many things have happened since I last wrote you, and I'll begin telling you all about them at once. I suppose you all wonder how it so happens that Little Stan is not writing much about the Gopher outfit these days. Well, it's like this, the Gophers are all on a vacation these days, some swimming, picking berries, working and ever so many other things, and no meetings will be held until fall. But, meanwhile, other SSCU lodges are as active as ever, and as Little Stan is your official reporter, why he'll tell you all about everything.

We'll begin with the baseball game of the Arrowheads on the morning before their gigantic picnic. The Cloquet team, a flashy group of ball players, came to avenge an earlier season defeat at the hands

of the A's. Well, for a while it looked like it was going to be a defeat for the A's, as the sixth inning showed the paper hangers of Cloquet were leading 4 to 2. Albert Harri was doing the hurling, and it looks like he's back in form, as he went the route. Well, in their half of the ninth, the A's on a double, a single and an error scored two runs to tie the count and pushed the game into 10 innings. In the 10th the A's pushed across the winning run when John Grahek, giant first baseman, doubled, and a line drive and a costly error sent him in.

It was past noon when the crowds began heading for Sandy Point, the beautiful picnic grounds, about a mile from Ely. Beer, pop, ice cream and lunches were being served all day. Motor boats and canoes cruised the lake carrying romantic couples who just love the water when they're riding in a canoe and other fellows who were getting in shape for the canoe races. All our supreme officers were there except Louis Kolar, who was very busy and was not able to come. And so the afternoon went flying by so fast that we all wondered where the time went. But we still have some place to go... and that is the beautiful pavilion where we hear Frankie

Kromar and Jerry Lenich supplying the music for the top and heel racers (dancers—thanks to Jo Koschak). Three very pretty gals are seated at the piano, and as soon as Jerry and Frankie are through playing, we persuade one of the girls to play the piano for us and does she play!

You know, folks, that music hath charm! I understand, at least Frances Koschak tells me, that they were the Shous sisters from Gilbert. . . . Better come again sometime, gals!

In the evening we are very much pleased at the appearance of Dusty's Rhythm Roggies, who class themselves as a hot band from a cold country. Dancing began at 9, and large crowds were waiting without but as soon as the music started the whole gang came in, and as they did Dusty's Roggies certainly did get hot! Blues, scorching rhythm and beautiful waltzes were rendered to an appreciative dancing crowd.

We'll introduce Ely's band to you, beginning from Dusty himself. . . . Dusty Dunstan, a dark, handsome rascal, who certainly can handle the trumpet. . . . I guess that's what we call it. Then there's John Smrekar, who plays the tamburiza, a dashing smile on his face all the time. . . . Then there's Jack Gerzin, the flashiest drummer in the Northwest. . . . gals, watch your step when you pass him. . . . Clayboots is the next man up, who certainly knows his saxophones. . . . you should see him in that "You're in My Powah" number! . . . Lloyd Carlson, the trombone artist, has a mean slide in that instrument. . . . it actually makes your feet "itching to go yachting." And there's that piano personality, I don't know her name, but she really is good! And there you have them. . . . Dusty's Rhythm Roggies in the flesh!

Well, folks, the moon is slowly sinking down the horizon. It's a beautiful moon, and I wish Betty Boop were here. We leave the pavilion where we see the millions of different colors and the music blending together. . . . softly, slowly. . . . fading. . . . into the sweet mystery of the night! So long, folks!

Stanley Pechavar, No. 2, SSCU

Plan Open Air Meet

STRESSES MEMBERSHIP DRIVE

Denver, Colo.—Here we are again after our great and successful picnic. At our last meeting it was decided that the next meeting will be held outdoors, the exact location to be decided later. However, rumors have it that the next meeting to be held on Aug. 16 will take place in the mountains close to Estes Park, where a member has his cabins. Plans call for entertainment after the meeting, and just as soon as the entertainment committee comes forth with its decision we will start making final arrangements.

Our lodge membership campaign in the past has been very disappointing to me, for I know that it could be a great deal better. It seems that some of our members just don't care to spend a little time to secure new members; instead they utilize their spare time in undertakings that may do them harm.

Drive for new members was discussed at our last meeting and I believe it should have some effect on our members, judging by the spirit in which it was taken I am inclined to believe it will produce some results. Each member of Colorado Sunshine Lodge is requested to enroll at least one new member. I am sure that each member can reach this goal with but a little effort.

We must keep in mind that new members will not be secured unless we go after them. Let us try to make a good showing in the present campaign drive. Our Union offers a number of attractive cash awards for new enrollments. In every issue of Nova Doba the reader is sure to find some reference to the exact cash awards awaiting the members who go out and secure new members.

Therefore, let's all buckle down to business and try to get to the top with some of our other lodges. There is little doubt that the month of August will witness an appreciable gain and we want to be included in the list of active lodges.

Keep smiling with Colorado Sunshine Lodge, No. 201, SSCU, Frank J. Smole, Sec'y.

Razsodbe gl. porotnega odbora J. S. K. J.

111-34

Priziv Josepha Marinicha (Mimerich, Marich), člana društva sv. Barbare, št. 39, v Roslynu, Washington, ker mu je bila odklonjena zahteva za odškodnino za izgubo vida na obeh. Porotnemu odboru sta bili predloženi dve zdravniški poročili. Iz prvega je vidno, da je izguba vida tega člana 33 odstotkov, in iz drugega pa, da je izguba vida 16.4 odstotkov. V smislu pravil naše Jednote (čl. 299. d), je upravičen član (lica) do odškodnine za izgubo vida le, ako je trajna izguba vida na obeh 50 ali več odstotkov. Porotni odbor je razsodil soglasno: 1.) Članu se ni zgodila krivica, ker mu je bila odklonjena zahteva za odškodnino za izgubo vida. 2.) Član ni upravičen do odškodnine za izgubo vida, ker izguba vida ni 50 ali več odstotkov. Anton Okolish, Valentin Orehek, Rose Svetich, John Zigman, porotniki JSKJ.

DOPISI

Canonsburg, Pa.

V soboto 1. septembra prireditelj društvo "Bratska Sloga," št. 149 JSKJ, velik piknik v F. Brenekovem parku. Zeleti je, da se tega piknika udeležijo vsi člani našega društva, da ne bodo na takih prireditvah vedno le eni in isti. Drugih pa da ne bi bilo nikdar na izpregled. Torej, vsi člani na piknik! Na ta piknik so seveda vabljivi vsi rojaki in rojakinje iz te nasebine in iz okolice. Ako slučajno sobrata Terbovca taktično pot prinese tu okoli, naj kar zavije doli za potokom na naš piknik; bo nam resnično dobrodošel. Kar se tiče postrežbe, je lahko vsak brez skrbi. Vse goste bomo lahko v vseh ožirih zadovoljili. Se enkrat, ne pozabite, da se vsi naši pikniki PRVEGA SEPTEMBRA, in pridite na piknik vsi! Bratski pozdrav! — Za društvo "Bratska sloga," št. 149 JSKJ: John Zigman, tajnik.

Diamondville, Wyo.

Tem potom naznanjam članstvu društva sv. Mihaela Arh., št. 27 JSKJ, da se bo naša prihodnja seja vršila v nedeljo 12. avgusta. Seja za ta mesec je prestavljena s tretje na drugo nedeljo v mesecu, to vsled tega, ker se bo v nedeljo 19. avgusta priredil društveni piknik. Vsi člani so vabljivi, da se udeležijo društvene seje v nedeljo 12. avgusta in društvenega piknika na Green Riverju v nedeljo 19. avgusta. — Za društvo št. 27 JSKJ: Anton Koren, tajnik.

Indianapolis, Ind.

Ravno danes sem čital v Glasniku JSKJ, kako se Clevelandlanci pripravljajo na prihodnjo konvencijo JSKJ, ki se bo vršila ta mesec v Indianapolisu. Sicer v ravno isti dvorani, v kateri se je leta 1932 vršila konvencija JSKJ. Čital sem tudi od bivših nadkucharic in pehstvanovih strukljev. Res človek v ozroma delegat obdrži dolgo v spominu dobrote, ki jih je bil deležen, posebno če so jih servale lepe kuharice. Priprave na bližajočo se konvencijo JSKJ so v polnem teku in vodijo v spretnih rokah. Kuharice, kuharice, struklje in druge kuhinjske zadeve bo to nadzoroval možak Charles J. Benson (Macedonac). On je član gostilne in obenem porotnik. Zato je priporočljivo, da si ga delegati dobro ogledajo. Po drugi strani je pa tudi dobro, da je pripravljeno za vsakega slučaj. Če bi kateri oboj, mi lahko nudi prvo pomoč in zdravniško poskrbljeno

bo za duševno tolažilo in če bi šlo do skrajnosti, je na razpolago tudi pogrebnik. Tako bo vse urejeno in pripravljeno za vse slučaje. Se to, da ne pozabimo: soproga kuhinjskega nadzornika je pa izkušena babica. Vse navedeno je popolnoma resnično. Oprostite, če sem bil preveč odkritosrčen. — Z bratskim pozdravom, Frank Kreffel.

Chicago, Ill.

Tem potom naznanjam vsem članicam društva Zvezda, št. 170 JSKJ, da se vrši naša prihodnja seja v sredo 15. avgusta v navadnih prostorih. Seja se prične ob SEDMI uri zvečer. Ker bo več važnih zadev na dnevnem redu, je neobhodno potrebno, da se članice udeležijo seje polnoštevilno. Kot je bilo že poročano, bo našo društvo priredilo veliko veselico v soboto 13. oktobra. Članice že zdaj lahko povedo vsaka svoje mnenje, kako urediti vse potrebno, da bi veselica kar najboljšje izpadla. Blagajna je prazna in ako hočemo obdržati društvo pri življenju v teh kritičnih časih, je potrebno, da delamo vse, brez izjeme. Ako bomo delale vse, nam bo uspeh zagotovljen. "Po veselici "kikiki" pa je prepozno. — Pozdrav vsem članicam in članicam J. S. K. Jednote, članicam društva "Zvezda" pa ključem na svidenje 15. avgusta! — Za društvo "Zvezda," št. 170 JSKJ: Agnes Jurečič, tajnica.

Butte, Mont.

Člane društva sv. Martina, št. 105 JSKJ, pozivljam, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila 19. avgusta. Seja so važne, pa naj se vršijo v začetku ali pa ob koncu leta, žal, da se člani tako malo zanimajo zanje. Na dnevnem redu prihodnje seje bo važna zadeva, katere ne more predsednik sam ali s pomočjo par članov rešiti; če se pa to izvrši, nastane nevolja in prepir, kar pa nikoli ni v korist društva niti Jednoti. Torej, vsi člani naj gotovo pridejo na sejo v nedeljo 19. avgusta. Časa imajo zdaj vsi dovolj, torej zaradi pomankanja časa ni treba nikomur izostati. Dalje opozarjam tiste člane, ki radi odlašajo s plačanjem asesmenta do zadnjega dne, in če me ravno isti čas ni doma, ko pride asesment plačat, se pa še jezijo, češ, da ne morejo plačati asesmentov, ker me ne dobi doma, naj prihajajo na sejo in na sejah plačujejo svoje asesmente. Tam me bodo gotovo dobili ob pravem času. Naznanjam tudi članom, da se je naša društvena blagajna izčrpala in se ne bo moglo več za člane zalagati za en mesec asesment. Kdor ne more plačati, naj izpremeni svoj certifikat v načrt "AA", nakar lahko iz svoje rezerve dobi posojilo za plačanje asesmentov. K večjemu počitku smo položili enega izmed utanovitelj našega društva, namreč Johna Deslicha, ki je bil tudi več let društveni predsednik. Pokojnik je bil agilen član društva, je redno posecal seje in je bil vedno pri rokah društvenim uradnikom, zafo ga bo društvo pogrešalo. Rojen je bil v Vojni vasi pri Črnomlju. Naj bo pokojniku lahka ameriška gruda in naj mu bo ohranjen blag spomin! — Za društvo št. 105 JSKJ: John Malerich, tajnik.

Barberton, O.

Tukajšnji pevski zbor "Javornik" priredi svoj letni piknik na Moharjevi farmi, na jugozapadni strani našega mesta, na Johnston Corners, dne 12. avgusta. Na piknik se vlnudno vabijo vsi prijatelji slovenske pesmi iz naše nasebine in iz bližnjih sosednih nasebin. Program bo precej bogat. Nastopila bosta moški in mešani

zbor. Pevovodja tega pevskega zbora je tukaj rojena Slovenka, Miss Alice Bombach, hčerka poznane rojaka Andreja Bombacha, kateri se sedaj nahaja v Nevadi pri gradbi Boulder jezca. Vsi iz drugih nasebin došli posetniki, kateri ne znajo za prostor, se naj ustavijo pri dvorani samostojnega društva "Domovina" na 14. cesti, kjer bodo dobili še dodatne direktije. Na pikniku bo preskrbljeno tudi za vse drugo, kar spada in naredi piknik zabaven in vesel. — Za pevski zbor "Javornik": Andrew Blazich, predsednik.

Lorain, O.

Direktorij "The Lorain Slovene Club Co." je na redni seji meseca junija sklenil, da priredi svoj piknik v nedeljo 12. avgusta. Piknik se bo vršil na dobro znani Kosovi farmi in se bo pričel točno ob eni uri popoldne. Vsi delničarji in delničarke omenjenega kluba so vlnudno vabljivi, da se udeležijo tega piknika. Istotako so vabljivi na posej tega piknika tudi vsi ostali rojaki in rojakinje tega okrožja. Na pikniku bomo imeli različne igre in tekme in vsaki tekmi bo določena nagrada. Razen tega bo še veliko drugih zabav, in sem prepričan, da ne bo nikomur žal in nikomur dolgčas, ki se bo udeležil tega piknika. Za vse one, ki si bodo želeli izbrusiti ali pribrusiti pete, bodo igrali domači fantje, glede katerih se lahko reče, da so dobri igralci. Da ne bo treba nikomur lakote ali žeje trpeti, za to bo skrbel v to svrhu izvoljeni odbor. Ves čisti dobiček tega piknika je namenjen v pokritje stroškov za barvanje velike dvorane. Dom je naša skupna last, zato se moramo vsi skupaj za njega zanimati in za njega prispevati. Torej, na svidenje na pikniku na Kosovi farmi v nedeljo 12. avgusta! — Za Lorain Slovene Club Co.: Matija Ostanek, preds. nadzornega odbora.

Ely, Minn.

Člane društva Sv. Srca Jezusca, št. 2 JSKJ, prosim, da bi se v malo večjem številu udeleževali društvenih sej. Taka mala udeležba seji pri društvu, ki šteje okrog 300 članov, ni videti posebno lepa in častna. Za eno uro na mesec bi se že lahko utrgal eden ali drugi, da bi prišel na sejo. Seja se vršijo v J. N. Domu vsako drugo nedeljo v mesecu in se pričenjajo ob deveti uri popoldne. Posebno opozarjam tiste člane, ki obiskujejo bolnike, da pridejo na sejo in poročajo o stanju bolnikov; prav za prav je dolžnost bolniških obiskovalcev, da prihajajo na sejo in poročajo, kar imajo za poročati. Ako pa so nujno zadržani, da res ne morejo priti na sejo, naj sporočijo glede stanja bolnika po kakšnem društvenem uradniku ali članu; ali pa naj obvestijo društvenega tajnika potom dopisnice za en cent, v kakem stanju so našli bolnika. Bolniški obiskovalci, ki ne bodo na en ali drugi način sporočili seji, v kakem stanju so našli bolnike, katere so bili dolžni obiskati, bodo kaznovani po pravilih. V zadnjem času sem slišal nekaj novega, namreč, da so neenakopravni člani tudi deležni odškodnin za operacije. K meni je prišel neki neenakopravni član plačati asesment in me je pri tej priliki vprašal, če bi dobil tudi operacijsko odškodnino, ako bi se podvrjel operaciji. Jaz sem mu seveda odvrnil, da ne. Potem mi je pa dejal, da mu je neki član nekega drugega društva naše Jednote rekel, da je upravičen do operacijske podpore, ker tako člana znaša 87 centov. Pristopil je k društvu s 16. letom v načrt "A" in se je zavaroval

za \$500. Razložil sem mu, da plačuje rednega asesmenta na Jednoto 72 centov na mesec, naklada v onemogli sklad znaša zdaj 10 centov, to je skupaj 82 centov asesmenta za Jednoto; društveni asesment znaša 5 centov, tako je skupni asesment 87 centov.

Ne vem, s kakim namenom je dotični član oziroma društveni uradnik govoril našemu članu reči, ki niso resnične. Ne mislim kritizirati čez mero, toda pripominjam, da želim, da se take reči ne bi več dogajale. Ni posebno lepo, če se take napačne informacije širijo od strani kogarkoli, zlasti pa je obžalovanja vredno, če take neresnice govorijo društveni uradniki, ki bi morali članom pravo svetovati. Mislim, da bi moral vsak društveni uradnik vedeti, da so neenakopravni člani zavarovani samo za smrtnino in onemoglostno podporo, ne pa za operacijsko odškodnino.

Bratje in sestre, naša dolžnost je, da si pri društvenem delu medsebojno pomagamo in se podpiramo, ne pa nagajati drug drugemu. Če že kdo neče pomagati, pa naj vsaj ne nagaja.

Bodimo dobri in zvesti člani J. S. K. Jednote in skušajmo vsi po naših zmognostih pridobiti kaj novih članov v odrasli in mladinski oddelki. Požurimo se, dokler je še kampanja odprta in skušajmo biti v prvih vrstah kot agitatorji za našo Jednoto. Pomislimo, da za našo Jednoto je lahko agitirati, ker je nad 104% solventna in ker je popolnoma neustrankarska bratska organizacija. Vsak član naj bi si zapomnil tri točke, pa sem gotov, da bo skušal pridobiti vsaj enega novega člana za društvo in Jednoto. Prva točka je, da s pridobitvijo novega člana koristi J. S. K. Jednota. Druga točka je, da napravi korist tudi samemu sebi, kajti ako se novi član zavaruje za \$1000 smrtnine, dobi predlagatelj \$3.00 nagrade; to je pa že lep zaslužek za dobro besedo, ki jo je spregovoril za Jednoto. Tretja točka pa je, da bi se vsak elyški član moral toliko zavedati, da je čast za nas vse, da imamo tu uradno poslopje JSKJ, in šteti bi si morali v dolžnost, da pridobimo v vrste JSKJ vse tukajšnje Slovence in Slovence, ki so zdravi in v pravi starosti. Mi v Elyju in sploh Minnesoti bi se morali izkazati med prvimi v pridobivanju novih članov in potem moremo pričakovati, da nas bodo druge nasebine posnemale.

Torej, na delo za večjo in močnejšo J. S. K. Jednoto! Louis Perushek, tajnik društva št. 2 JSKJ.

Braddock, Pa.

V vsaki izdaji Nove Dobe je nekaj štiva, ki me spravi v smeh, pa če sem še tako truden in lačen. Posebno dosti zabavnega štiva sem čital od zadnje seje Zveze JSKJ društev na prej. Seja se je vršila konci maja v Strabane, Pa., in meni je še danes žal, da se je nisem mogel udeležiti, ker sem čital, koliko zabave je bilo po omenjeni seji. Pa je že tako, da človek ne more biti povsod. Prejšnji dan sem bil v Claridgeu na ženitovanjski gostiji. Poročila sta se bila moja dobra znanca Rudolph Kosoglav in Johana Likar. Vabilu na tako prireditev človek ne more odreči. Razume se, da je bilo na gostiji dovolj okusnih prizgrižkov in primerne primake in tako smo se zabavali do jutranje zore. Po takem poslu pa je človek sposoben le za v posteljo, ne pa na sejo, oddaljeno 40 milj. Dne 1. julija sem bil med najbolj zgodnjimi na Centru, kjer se je vršil piknik Zveze JSKJ društev za zapadno Pennsylvanijo in društva št. 33 JSKJ. Seznanil sem se s sobra-

tom A. Erzenom, predsednikom Zveze, in s številnimi drugimi sobraty od društva št. 33. Potem me je sobrat Erzen peljal pod tiste visoke hraste, kjer je sobrat Kužnik iz Exporta s štirimi pomagači pekeli janjce. To je bilo vroče delo, posebno še v vročem vremenu, toda fantje so ga imenitno izvršili.

Kmalu je prišla na pozornost tudi tista šegava kozica, ki je povzročila že toliko smeha in špasa vse od seje v Strabane. Slo se je za njeno kožo, namreč, kdo da bo dobil kozico s kožo vred. Prišel je odločilni trenutek in za srečnega, ki je kozo dobil, je bil proklamiran sobrat Ignac Podvasnik iz Pittsburga. Nace je vesel skočil na oder in za njim je kometno skočila kozica in mu pomohila prve nožice, da se seznanji z novim lastnikom. Novi lastnik se je v lepem govoru zahvalil občinstvu za srečno uspešno vladanje, toda meketavka je žalostno povesila ušesa, ker jo je menda zaskrbelo, kako bo živela v Pittsburgu, kjer ne bo tako sočne paše kot na Centru in kjer jo bodo vzemirjali vlakci in kare počestne železnice. Ob koncu svojega zahvalnega govora je sobrat Podvasnik izjavil, da kozica ostane na Centru, ker jo daruje društvu št. 33, nakar je izpustil njene "tatiče." Vesela podarjena svobode se kozica ni več zmenila za Naceta, ampak je veselo odskakljala tja, kjer je bila njena prejšnja gospodinja. Ta zabavna živalica je napravila njenim rednikom že precej raznih neprilic, pa jih jej ne zamerijo, ker je pač še otročja. Če je s tem že zaključen ta kozji roman ali ne, za enkrat še ne vem, izvedeti pa upam na prihodnji seji Zveze, ki se bo vršila meseca septembra na Centru.

Naj mi bo dovoljeno pri tej priliki opozoriti vsa društva JSKJ v zapadni Pennsylvaniji, ki še ne spadajo k Zvezi JSKJ društev, da pristopijo in pošljejo svoje zastopnike na zvezno sejo v septembru. Ni nikake pristopnine in nikake članarine, zato ne vidim vzroka, zakaj ne bi vsa JSKJ društva tega okrožja spadala k Zvezi. Na sejah te Zveze se ukrene marsikaj koristnega za članstvo J. S. K. Jednote. Torej, na svidenje meseca septembra! — Za publicijski odbor Zveze JSKJ društev v zapadni Pennsylvaniji: Martin Hudale.

Waukegan, Ill.

Zaradi piknika, ki ga priredi društvo sv. Roka, št. 94 JSKJ, v proslavo svoje 25-letnice v nedeljo 12. avgusta, se bo prihodnja društvena seja, ki se tudi vrši v nedeljo 12. avgusta, pričela eno uro prej kot po navadi, to je točno ob OSMI URI zjutraj. Asesment se začne pobirati že ob sedmi uri. Člani so prošeni, da plačajo svoje asesmente pred sejo, da bo mogoče sejo kar najhitreje zaključiti. Takoj po zaključku seje odidemo na prostor piknika, to je v Možina park. Člani JSKJ v tej nasebini in okolici so vabljivi, da se v obitem številu udeležijo našega piknika, prirejenega v proslavo društvene 25-letnice. Istotako so prijazno vabljivi vsi ostali rojaki v tem okrožju, da nas posetijo na tej prireditvi. Petindvajsetletnica društva je lep jubilej, katerega more društvo enkrat tekom svojega obstanka obhajati. Na svidenje torej v nedeljo 12. avgusta! Bratski pozdrav! — Za društvo št. 94 JSKJ: Joseph Petrovič, tajnik.

Waukegan, Ill.

V soboto 11. avgusta pridejo v Waukegan, Ill., baseball igralci JSKJ iz Elyja, Minn., da se poskusijo s tukajšnjimi JSKJ Boosters. Z njimi prideta tudi

Louis Kompare, pomožni tajnik, in Louis M. Kolar, 2. glavni podpredsednik JSKJ. Tekma se bo vršila na American Steel & Wire Co. prostorih in se bo pričela točno ob treh popoldne.

Ker bo to prvič v zgodovini, da prideta dve tako oddaljeni društvi JSKJ skupaj v tej vrsti športa, bo tekma gotovo zanimiva. Vabljivi so torej vsi tukajšnji člani JSKJ in vsi drugi ljubitelji športa, da pridejo do baseball tekmo pogledat. Z veliko udeležbo bomo pokazali, da smo navdušeni za take aktivnosti pri JSKJ in na ta način bomo dali fantom več korajže, da bodo boljše igrali. Torej, da se vidimo v soboto 11. avgusta ob treh popoldne na igrišču American Steel & Wire Co.! — Za društvo št. 94 JSKJ: Joseph Petrovič, tajnik.

Pueblo, Colo.

Društvo Marija Pomagaj, št. 42 JSKJ, priredi v nedeljo 12. avgusta v proslavo 30-letnice društvenega obstanka velik piknik. Ta piknik se bo vršil na 211. E. Mesa Ave., to je na St. Mary's šolskem vrtu na Bessemerju, in se bo pričel ob 12:30 popoldne. Članom in drugim rojakom je ta prostor dobro znan.

Vsi člani našega društva in vsi člani JSKJ v tem okrožju so vabljivi, da posetijo ta piknik in da pridevajo kar največ svojih prijateljev s seboj. Čim več nas bo skupaj, tem boljše se bomo zabavali. Vabljivi so tudi vsi ostali rojaki in rojakinje iz našega mesta in iz okolških nasebin, da posetijo naš piknik in se zabavajo z nami. Za prvovrstno postrežbo bo skrbel pripravljali odbor. Na svidenje torej na pikniku v nedeljo 12. avgusta! — Za društvo št. 42 JSKJ: Primož Knafelc, tajnik.

Lorain, O.

Direktorij Slovenskega Narodnega Doma v Lorainu je sklenil, da priredi v nedeljo 12. avgusta skupni piknik vseh delničarjev in prijateljev. Piknik se bo vršil na Kosovi farmi na Seneca St. Tam v lepem zelenem gozdu, kjer ptice prepevajo in mehke sapice pihljajo, se bomo zabavali in kaj popkramljali drug z drugim. Prav lepo bi bilo, da bi se tega piknika udeležili vsi delničarji in delničarke in vsi ostali tukajšnji rojaki in rojakinje. Še lepše pa bi bilo, če bi ta piknik posetili tudi prijatelji iz Clevelanda, Barbertona in drugih slovenskih nasebin. Na ta način bi se eden ali drugi sestel z znancom in prijateljem, pa bi se zabavali kot ena sama družina. Potem se bomo pa zopet razpršili na vse štiri strani. Snidemo se le na veselicah, piknikih in na pogrebi. Človeku dobro de, ko vidi nekdanjega prijatelja na kakšni prireditvi. Slovenci smo vesel narod. Radi prepevamo, radi popijemo par čaš pijače in radi tudi zaplešemo. Vsega tega bo dovolj na pikniku. Dovolj bo za jesti in piti in tudi brez godca ne bo. Radi večerje ni treba nikogar skrbeti. Samo dobre volje je treba, drugo bo pa samo prišlo. Na programu bodo različne igre in tekme za odrasle in otroke. Ves dobiček piknika je namenjen za stroške barvanja dvorane S. N. Doma. Kjer je večja družba, tam je vedno zabavno, zato so vabljivi rojaki in rojakinje od blizu in daleč, da nas posetijo v nedeljo 12. avgusta na pikniku na Kosovi farmi.

Louis Balant, blag. S. N. Doma.

Farrell, Pa.

Seja društva "Sloga," št. 174 JSKJ, ki se običajno vrši vsako tretjo nedeljo v mesecu, je za ta mesec prestavljena na soboto 18. avgusta. To iz vzroka, ker se v nedeljo 19. avgusta vrši vseslovenska manifestacija v

Farrellu. K Vseslovenski zvezi spada tudi naše društvo. Člani so prošeni, da to obvestilo upoštevajo in se udeležijo seje v soboto 18. avgusta. — Za društvo "Sloga," št. 174 JSKJ: Frank Kramar, tajnik.

Moon Run, Pa.

Na zadnji seji društva sv. Frančiška, št. 99 JSKJ je bilo sklenjeno, da naše društvo priredi piknik v nedeljo 12. avgusta. Piknik se bo vršil na navadnih prostorih in se bo pričel ob eni uri popoldne. Za vsestransko dobro postrežbo bo skrbel odbor. Vse slovensko občinstvo iz te in okolških nasebin je prijazno vabljeno na posej našega piknika. — Za društvo št. 99 JSKJ: Frank Podmilšak, tajnik.

Finleyville, Pa.

Apeliram na člane društva št. 148 JSKJ, da se gotovo in polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 12. avgusta. Seja se bo vršila v S. N. Domu v Hackettu, Pa., in se bo pričela ob eni uri popoldne. Za rešiti imamo več važnih reči, zato je dolžnost vseh članov, da se seje udeležijo. Kdor se seje 12. avgusta ne bo udeležil in ne bo imel za to važnega vzroka, bo kaznovan po pravilih ali pa z globo 50 centov. Izjema velja le za bolnike in članice. Torej, na svidenje v nedeljo 12. avgusta ob eni uri popoldne v S. N. Domu v Hackettu, Pa!

Pa še nekaj. Na klubovi seji, ki se je vršila 1. julija t. l., je bilo sklenjeno, da bomo dne 3. septembra obhajali 10-letnico obstanka S. N. D. v Hackettu. Zato so vabljivi vsi bližnji in oddaljeni rojaki, da nas posetijo na tej proslavi. V sličnih slučajih se bomo tudi mi odzvali. Za dobro postrežbo bo skrbel v to svrhu izvoljeni odbor. Frank Pernishek, preds. dr. št. 148 JSKJ.

Barberton, O.

Naš Ameriški slovenski državljanski klub bo imel sejo dne 11. avgusta ob sedmi uri zvečer v dvorani društva "Domovina." Na tej seji se bomo pogovorili o primarnih volitvah, katere se bodo vršile dne 14. t. m. Te volitve so zelo velike važnosti, posebno tudi za vse delavce. Vsak volilec, kateremu je na tem, da imamo dobre zastopnike v kongresu, dobre okrajne sodnike in uradnike in dobrega šerifa, bi moral priti na to sejo. Na sejo se vabijo tudi tisti, ki žive v sosednjih nasebinah v Summit county. Anton Okolish, tajnik.

LISTNICA UREDNIŠTVA

V Novi Dobi z dne 1. avgusta sta bila pomotoma izpuščena podpis pod dvema dopisoma in sicer pod dopisom iz Waukegana, Ill., in pod dopisom iz Conemaugh, Pa. Pod prvim bi moral biti podpisan Joseph Petrovič, pod drugim pa Ivan Pajk. Napaka se tem potom popravlja, ker pravila J. S. K. Jednote zahtevajo, da mora biti pod vsakim dopisom priobčeno ime dopisnika. Napaka se je pripetila ob času, ko se je urednik mudil na polletnem zborovanju glavnega odbora JSKJ v Elyju, Minnesota.

VRABEC S ŠTIRIMI OČMI

Dunajski vivarji v Pratu je dobil te dni neobičajen prirastek, mladega vrabca, ki je padel iz gnezda. Glava vrabca ima štiri oči. Doslej so se že večkrat primerili slučaj, da so našli ptičje mladiče brez peruti, zato pa z dvema paroma nog. V takšnih primerih je verjeten sklep, da gre za posežek narave nazaj v davino, ko so bili ptičji predniki še četveroonožci. Slučaj vrabca s štirimi očmi pa se naravnost ne da pojasniti, tembolj, ker je glava vrabčega mladiča drugače popolnoma normalno oblikovana.

Rado Murnik:

NA BLEDU

(Nadaljevanje)

"Res je, tvoja avtoriteta je močno omajana," jo je zbadal svak, "toda jaz ti ne morem pomagati. Kakor vidim, bi ti bilo celo prav pogodu, ako bi bila res ušla."

"Ves Bled se mi bo smejal!"
"Naj se le smeje, naj, in da se ti bo smejal še bolj, izjavim, da sprejem gospoda Kalana za svojega zeta!"

"Zivio mladi par! Zivio gospod ravnatelj Jarnik!" je hrumeo omizje. Prvi nama je čestital ravnatelj Kvapil.

Teta Brigita je odsmela vsa togotna domov. Spremil jo je svetnik Oven in nam povedal, da je od jeze ihtela.

Mi pa smo se še dolgo židane volje zabavali na plesišču in pri omizju. Gospod Zlatoust je vrtal s kazalcem po zraku, nam priporočal svojo veselo filozofijo in nas svaril, naj se nikdar ne vdajamo duhomorni žalosti!

Ko smo se vračali domov, je bežala predzorna sapa ko srebrna senca preko spavajočega jezera in nam prijetno hladila vroče glave. Na čelu Triglava je sijalo jutranje zlato. Ze so peli pridni petelini in na vse grlo so nas ponočnjake zmerjali solidni blejski vrabci.

Debela teta je odpotovala še tisto jutro s svojimi kovčegi, škatljami in škatlicami. Prisegla je, da je ne bo nikoli več nazaj na Bled, kjer so jo imeli tako hudo za norca. Ubogi Bled!

Drugo jesen sva se poročila Olga in jaz v cerkvi na Jezeru, malo pozneje pa Minka in Jaka. — Moj trmasti tast ni dodelal svoje "Zgodovine"; usmiljena bela žena je čudnega mučenika kmalu rešila vseh posvetnih muh in muk. Bog mu daj večni mir in praznik!

Tako je pripovedoval prijatelj Igor Kalan. Zahvalil sem se mu iskreno. Najina ladja se je bližala obali.

"Poglej, tamle so naši!" mi je dejal. Na bregu je stala mlada gospa in dva dečka, dva krepka dunajska Slovencev v mornarski obleki; mahala sta z belima robcema. Gospa Olga Kalanova je bila še vedno sveže lepa; posebno krasno so bile njene velike temnosive oči, ki je v njih gorel vesel in ponosen ogenj. Na bregu me je Igor predstavil in me povabil za drugi dan na obed. Zopet sem sam.

Sam! Ali na veličastnih svobodnih planinah sije stotera krasota, kakor da je naglo bežeča poletna noč izgubila svojo diamantno pečo na samotnih skalnatih višavah, in nad jezerom in nad mano svigajo vsele lastovke—vesele misli—in hvalijo slovenskega raja lepoto in mir!

— Konec —

Slavko Raič:

Anton Janša, znamenit slovenski čebelar

OB 200-LETNICI NJEGOVEGA ROJSTVA

Gorenjski kot naše ožje domovine se ne odlikuje le po svoji prirodni lepoti, ampak tudi po tem, da je v njem tekla zibel mnogih mož, ki so s svojim delom in svojo besedo proslavili našo domovino, ki se jim je lepota pokrajine vtisnila v njihovo dojemljivo dušo. Ta kot nam je dal Prešerna. Ali je le slučaj, da se je pesniški almanah, ki je v njem začel ta naš velikan saditi svoje "mokrocveteče rožce poezije" in s tem ustvarjati temelje naše umetne pesmi, zval "Kranjska čbelica"? Ali, da so izdajali v Celju "Slovensko čbelo" in v Celovcu "Slovensko Bčelo"? To je dokaz, kako cenjena je že od nekdaj pri nas čebela. Dolgo bi moral naštevati, če bi hotel omeniti vse znamenite Gorenjce, pa naj omenim le Kumerdeja, ki je tudi v — sicer nejasni — zvezi z Janšo, Linhart, Bleiweis, "velikana učenosti" Čopa, pa F. S. Finžgarja in med najmlajšimi Janeza Jalna.

Med temi imeni se blešči tudi ime našega slavljence Antona Janše. Rodil se je na Breznici 20. maja 1734. O njegovih prvi mladosti ne vemo žal nič točnega. Gotovo je, da se je začel že zgodaj baviti intenzivno s čebelarstvom in da so bili na njegovi domačiji že od nekdaj dobri čebelarji z obsežno čebelarsko tradicijo. Sicer bi Janša ne bil mogoč tako globoko prodreti v življenje čebel.

Leta 1766 je bil Janša, kakor je razvidno iz aktov, že na Dunaju, in sicer se je vpisal na akademiji likovnih umetnosti v bakrorezo-risarsko šolo. Janša, in tudi oba njegova brata, je gnala na Dunaj želja, da se izobrazijo v slikarstvu. Zanimivo je, kako je bil Janša zapisan v sprejemnem zapisniku:

Antony Janisch — Nabisence zeichner in Crein

Seveda Janša ni znal nemški, in kakor je povedal svoj rojstni kraj "na Breznici," ga je uradnik fonetično zapisal

Tako se je Janša dve leti in pol izobraževal v slikarski umetnosti. Takrat je na Dunaju "Gospodarska družba" iskala že nekaj časa čebelarskega učitelja. Obrabila se je na vse strani, tudi v inozemstvo. In tako se je javil protestanski pastir širah iz Malega Budišina, Lužiški Srb. Zanimivo je torej, da so bili takrat dobri čebelarji Slovani, ne le južni, ampak tudi severni. Med pogajanji, ki niso potekala baš ugodno, se je konec aprila 1769 javil pri ravnatelju družbe Antona Janša, "der wegen seiner sonderbaren Talente zur Maleire bereits rühmlich bekannete Krainer Namens Janscha," kakor pravi zavedni zapisnik. V razgovoru z ravnateljem je pokazal svoje temeljito, za tiste razmere naravnost nenavadno teoretično znanje v čebelarski stroki, imel je pa tudi dovolj prakse, saj je imel doma po kakih sto panjev, tako da je živel res ob čebelarstvu.

Družba je sklenila, naj bi začel Janša čebelariti najprej v Augartnu, vendar je začel z delom rajši v Meidlingu, ker se je bal, da bi mu v Augartnu čebele padale pri nabiranju medu v preblizu tekočo Donavo in ker je pri Meidlingu schoenbrunski park, ki bi, kakor je mislil, čebelam jako ugajal.

Janša pa je bil še vedno gojenec akademije in je užival ustanovo, ki mu jo je naklonila cesarica Marija Terezija, in sicer letnih 360 gld. in poleg tega še brezplačno stanovanje, kurjavo in svečavo, zato se ni mogel in smel takoj ves posvetiti novemu poklicu, dokler ni cesarica te ustanove prenesla na "čebelarskega učitelja dunajskega" Janšo. Poleg tega je družba sklenila, da mu bo plačala iz svojega še nekoliko povečala. Vendar je bila ta plača določena le za dve leti. S tem

se pa Janša ni zadovoljil in je izrazil družbi svoje tehtne pomisleke, češ, da noče biti polovičar, ampak se hoče posvetiti le slikarstvu ali le čebelarstvu, rajši bi sicer postal čebelarski učitelj, ker upa, da bo kot tak narodu lahko več koristil. Pri slikarstvu pa je s privatnim delom zaslužil toliko, da je z vsem prišel na letnih 800 gld, pa tudi več. Če bi se torej pečal le s čebelarstvom, bi se mu dohodki znatno zmanjšali, utegnil bi pa izgubiti tudi posebno cesarično milost, po kateri je bilo določeno, da bo nekoliko let potovoval po Italiji zato, da dovrši svoje slikarsko znanje. Po dveh letih bi torej zaostal v slikarski umetnosti in bi potem lahko ostal še — brez kruha. Zato je prepustil višji oblasti, naj odloči, kateremu poklicu naj se posveti.

In cesarica je odločila tako, da naj prejema v prihodnje letnih 600 gld in naj se bavi samo z razširjenjem čebelarskega nauka in da bo potoval kot čebelarski učitelj po vseh avstrijskih deželah. Kmalu je bil njegov dekret izpopolnjen s tem, da mu je plača dovoljena "na vse živne dni." Smel si je pa še posebej kaj zaslužiti s slikarstvom, samo da bi ne bilo čebelarstvu v kvar. In res se je bavil do smrti s slikarsko umetnostjo, in sicer ne brez uspeha.

Tako je postal Janša prvi in prvi državni c. kr. čebelarski učitelj v Augartnu, kamor se je preselil iz Meidlinga. Cesarica mu je bila zelo naklonjena in je naročila dvornemu svetniku Raabu sama ustno, naj se potegne za Janšo; kadarkoli bi potreboval pomoči. Leta 1773 je prosil za pomočnika, češ, da se bliža čas, ko se začenja čebelarski pouk ter ga prihaja poslušati mnogo kmetiškega ljudstva. In res je dobil pomočnika Jos. Muenzberga, ki mu je bil po smrti tudi naslednik.

Janša je užival na Dunaju nenavadno velik ugled in kamorkoli je prišel kot čebelarski učitelj, povsod so sprejeli njegov način čebelarjenja v kranjcih, ki se ga je bil naučil doma. Velike uspehe je dosegel zlasti s prevažanjem čebel na ajdovo pašo, kar takrat v tistih krajih okoli Dunaja še ni bilo znano.

Ze leta 1773 je izročil Janša cesarici predlog, naj bi se ustanovila "čebelarska družba." Ta predlog ni prodr. Takratni časi za tako družbo pač še niso bili zreli in Navratil, Janšev izčrpn življenjepisec, trdi, da je "naš prebrisani Anton vsaj 100 let prezgodaj ugledal beli dan." Vendar je predlog imel dobre posledice. Povzročil je, da so se osnovala nove čebelarske šole v Dunajskem Novem mestu, na Moravskem in na Češkem.

Poročilo o Janšem predlogu je polno hvale o "novem nauku kranjskega čebelarja, da se čebele ne smejo podirati ali moriti, ampak da jih je treba množiti, kakor dela Janša," ki je imel leta 1770 šele 16 panjev, drugo leto že 66, tretje celo 300. Poročilo je dalje trdilo, da utegne čebelarstvo dati več dobička od svilarstva.

O Janševi avtoriteti pričča tudi navodilo za državne čebelarske učitelje, kjer čitamo, da se je smelo v javnih čebelarskih šolah učiti takrat le po preizkušeni načelih, po katerih učijo prvi čebelarski učitelj Janša.

Ze leta 1771 je izdal Janša svoje prvo delo, Razpravo o rojnih čebel (Abhandlung vom Schwaerman der Bienen). Čeprav imenuje to svoje delo skromno in trdi, da se je izogibal vsega, kar spada v znanstvo, ker je delo namenjeno nauku željnim mestnim in kmečkim učencem, je vendar tako temeljito, da velja še danes vse tako kakor je on takrat zapisal. Govori tudi že o umetnih rojih, češ, da so "pri nas na Gorenjskem že mnogo let sploh navadni." Ne ogreva se za take roje, vendar navaja tudi ko-

rist, ki jo prinašajo taki roji čebelarju, če jih zna spretno napraviti in o pravem času, kar velja tudi še danes o narejenih rojih, ki naj jih dela po potrebi le izurjen čebelar, ne pa začetnik.

Kaj čudno je, da smo Slovenci čakali na prevod tega Janševga dela vse do leta 1906, medtem ko je na Dunaju že leta 1774 izšla druga izdaja, leta 1775 v Gradcu tretja, a leta 1927 četrta izdaja v Berlinu. "Razpravo" je poslovenil urednik "Slovenskega čebelarja" Avgust Bukovec, pa je knjiga danes že zelo redka.

Ze v "Razpravi" je Janša obljubil, da hoče čebeloljubom iz svojih dolgoletnih izkušenj podati kaj več, če ga Bog poživí in mu da zdravje in časa. Z veliko vneto se je lotil dela in ga je tudi dovršil, ni mu pa bilo dano, da bi videl tiskan in razširjen svoj "Popolni nauk o čebelarstvu." Umril je namreč že 13. septembra leta 1773, star šele 39 let.

"Popolni nauk" je zagledal beli dan dve leti po Janševi smrti. Izdal ga je njegov učenec in naslednik Jos. Muenzberg l. 1775. Delo krasi 7 slik v bakrorezu, ki jih je izdelal Janša sam. Ze leta 1777 je izšla v Pragi druga, 1790 na Dunaju tretja izdaja.

Kakor smo Slovenci dolgo časa čakali na "Razpravo," smo dobili že 19 let po Janševi smrti njegov "Popolni nauk" v slovenskem prevodu. Oskrbel ga je župnik v Grižah, Janez Golčnik, in je dodal še nekaj pripomb.

Martin Kuralt, Janšev najzvestejši učenec in rojak, je bil leta 1807 priredil v Lwovu na Poljskem svojo izdajo "Popolnega nauka," ki jo je imenoval "drugo." Prva je namreč pošla tako hitro, da Kuralt ni niti vedel za njo in je smatral prasko, to je drugo izdajo, za prvo. Učeni Slovenec Kuralt je bil v Lwovu predstojnik akademske knjižnice in javni učitelj čebelarstva, kar je zopet značilno in dokaz za to, kakšen ugled so uživali takrat Slovenci kot čebelarji.

Kako je Kuralt čislal svojega rojaka Janšo, vidimo iz njegovega zatrdila, da se bo kot čebelarski učitelj držal naukov svojega učitelja Janše. "O čebelarstvu," pravi, "se je pisalo že toliko v vseh dobah in pri vseh narodih, pa od starega Aristotela, Virgilija in Plinija do širaha, Krumitza in novih pisateljev francoske "Encyclopedie methodique" ne morem najti glede na ta nauk niti enega pisatelja, ki bi bil prekosl našega Antona Janšo, prostega, a po prirodi izredno nadarjenega kmetovalca."

V češčini je izšel najprej, l. 1775, izvleček Janševga druge knjige, kmalu nato, l. 1777, pa celoten prevod iste knjige.

Drugo slovensko izdajo je založilo "Slov. čebelarsko društvo v Ljubljani" l. 1906, tretje pa Jugoslov. knjigarna; obe je priredil nekdanji urednik "Slovenskega čebelarja" in znamenit čebelarski pisatelj Francišek Rojina.

Janša je brez dvoma duševni velikan med čebelarji. Poznal je že vse skrivnosti iz življenja čebel, ki je nanje sedanjost tako ponosna. Janša je prvi učil, da se z rojem seli stara matica, in sicer nekoliko dni poprej, preden se izvali mlada, razen če je stara odmrla, ali jo je mlada umorila, če zaradi slabega vremena ni mogla rojiti. Dobro je vedel, da zalega matica vse celice, ne le čebelnih, ampak tudi trotovske, in je torej mati vse čebelne družine, da so čebele samice, troetje pa samci, ne pa, kakor so prej trdili Nemci, čebelar vodonosci. Točno je izpovedal, da čebele lahko preobrazijo v matico čebelno žerko, ako ni preveč stara, in da je ženski spol spočet že v jajčecu, ki ga

matica znese v čebelno celico. Opazoval je, da se matica oplemeni v zraku in je prvi popisal njeno vrnitev v panj po oplemenitvi z znamenjem oplemenitve v zraku. Povedal je, da je to znamenje odtrgan trotovskega plemenitni organ. Osirotelim panjem je dodajal na razne načine oplemenitve matice v maticnicah iz žice. Kar je povedal v svojih knjigah, drži še danes, po 160. letih, kakor pribito.

In tako je "kranjski kmet" odkril marsikatero skrivnost čebelne družine in je moral zatirati med Nemci zmote, ki so nanje verovali njihovi izobraženi čebelarji in raziskovalci. Ni torej čudno, če so Janšo imenovali že nekdanj "našega domoroda," vel'ega vojvoda in očeta čebelarstva in če je Navratil dejal, da je Janša ne le prvi čebelar v vsem cesarstvu, ampak celo kralj čebelarski v vsej Evropi in če je končno krstil njegov "Popolni nauk" za "čebelarsko sv. pismo."

Zanimivo je tudi to, da so Nemci smatrali Janšo dolgo časa za svojega rojaka. Šele nedavno je znameniti čebelar Armbruster odkrito priznal, da je Janša bil rojen Slovenec. Kakšen ugled uživa med Nemci, se vidi iz tega, da mu nameravajo postaviti na Dunaju spomenik. Ali ga bo Ljubljana kdaj videla?

(Dalje prihodnjič)

OPREDELITVE

Maks Hayek:

Lenoba — naravno človeško stanje, ki ga notranja ali zunanja sila žal prečesto prekine k delu.

Bolezen — popravljajnica narave, ki jo ostavljamo živi ali mrtvi.

Optimist — človek, ki preceňuje resničnost.

Pesimist — človek, ki podceňuje resničnost.

Usoda — rezultat vsega tega, kar je bilo.

Ljubeznost — dobrota, ki prihaja iz srca.

Dobrohotnost — dobrota, ki prihaja iz uma.

Fantazija — resnica v pestrem oblačilu.

Fantastarija — fantazija brez logike.

Ironija—moč nemoči.

Gnev — najzvestejši sovražnik našega življenja.

TISKOVINE

od najmanjše do največje za DRUŠTVA in posameznike izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna.

Ameriška Domovina 6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO

Potovanje v stari kraj

Ako ste namenjeni v stari kraj, je v Vašem interesu, da se obrnete na nas za vsaj nadatnja pojasnila. Mi imamo 15 let izkušenj v teh poslih in zastopamo vse linije.

Table with 2 columns: Denarne posiljke (Denar) and Italija (Italija). Rows show prices for various amounts like 3.00, 5.00, 10.00, 20.00, 30.00, 50.00, 100.00.

General Travel Service Inc. 302 E. 72nd St., New York, N. Y.

NOTARSKI POSLI

Ako rabite pooblastilo, pogodbo, izjavo, ali ako imate kak drug posel s stariim krajem, se vsehje obrnite na:

LEO ZAKRAJŠEK

Težo — pametno domovanje običajno nespametnega človeka z nehvaležno dušo. Sebičnež — otočan na celini človeštva. Altruist — slab trgovec s sijajnimi uspehi. Pisatelj — mož peresa, ki je prepameten, da bi bil pesnik. Komik — prijatelj človeštva.

ki ga je vzeti resno. Kapitalisti — žrtve razmer. Reveži — žrtve teh žrtev. Ločitev — medsebojno maščevanje tistih, ki menijo, da so se precenjevali. Zakon iz ljubezni — zakon iz nespameti, ki vodi v najboljšem primeru do srečnega zakona po pameti.

konzerviranje in izdelovanje raznih pijač

Tiskana je tretja, povečana in izboljšana izdaja knjige za z dodatkom o "soljenju in sušenju mesa itd." Knjiga je v velikosti 11x8 1/2 paica in vsebuje na 76 straneh 274 receptov in navdčil. Cena je samo 60 centov s poštnino vred. Knjiga o kokušje-reji stane 75 centov. Za naročnino sprejem tudi znamke po 3 cente.

Frank Lukancich, Box 6, Midway, Pa.

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošiljate denar v stari kraj; KADAR ste namenjeni v stari kraj; KADAR želite koga iz starega kraja; KADAR rabite koga pooblastilo ali kako izjavo za stari kraj se obrnite na nas. KARTE prodajamo za vse boljše parnike po najnižji ceni in seveda tudi za vse izlete.

Table with 2 columns: Denarne posiljke izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu. V JUGOSLAVIJO V ITALIJO. Rows show prices for various amounts like 2.50, 5.00, 10.00, 20.00, 30.00, 50.00, 100.00.

V Vašem lastnem interesu je, da pišite nam, predno se drugje poslužite, za cene in pogoje.

Slovenic Publishing Co. (Glas Naroda—Travel Bureau) 216 West 18 St. New York, N. Y.

GLAS NARODA

NAJSTAREJSI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI

je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donosa vsakdanje svetovne novice, najboljša izvorna poročila iz stare domovine; mnogo šale in prevode romanov najboljših pisateljev.

Pošljite \$1.00 in pričeli ga bomo pošiljati.

Vsa pisma naslovite na:

GLAS NARODA 216 W. 18th St., New York, N. Y.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti in tužnih src naznanjamo vsem sorodnikom, in prijateljem in znanecm presrešljivo vest, da je dne 11. julija nepričakovano preminil naš ljubljeni sin in brat

JOHN F. MERHAR

Pokojni je bil rojen v Pueblo, Colo., 22. julija 1907. Bil je zdrav in vesel 10. julija, 11. julija jutraj, ko ga ni mati nikjer videla v hiši, je šla pogledat v avtomobil ter ga je klicala, a ni bilo odgovora. Siromak je bil že mrtev, morala ga je zadeti srčna kap.

S tem želimo izraziti vsem našim dobrim sorodnikom, prijateljem in znanecm najiskrenejšo zahvalo za vse, karkoli je kdo storil za pokojnega, in tudi nam izkazal sočutje v tej zgubi in žalosti. Hvala vsem, kateri ste prišli pokojnega pokopit, ko je ležal na odru, in molit zanj. Bog vam naj poplača.

Srečno se zahvalujemo č. g. Rev. James Mahrer za cerkveno obred, za ganljive besede, katere je izpovedoval pri pogrebnih maši. Lepa hvala Johnu Germu in društvu "Prešern" za petje. Lepa hvala društvu sv. Petra in Pavla št. 15 JSKJ, katerega je pokojni bil član, za udeležbo pri pogrebu in lep venci; hvala tudi Jociju Merharju, tajniku društva, Petru Čuliju, predsedniku društva, kateri je društveni obrednik pri grobu v lepem in jedratnem tonu izrekal.

Lepa hvala našemu sosedu in njegovi soprogi, Mr. in Mrs. Nick Svetich, in vsem drugim, ki so darovali za cvetice in maše zadušnice; Mr. in Mrs. John Lesar, Mr. in Mrs. I. Grebenc, Mr. in Mrs. N. Bajuk iz Salda, Colo., Mr. in Mrs. Matt Novak in družini, Mr. in Mrs. Anton Gradisher, Mr. John Zobec in družini, Mr. in Mrs. Frank Terlip, Mr. in Mrs. Anton Terlip, Mrs. Joseph Grebenc, Mr. in Mrs. William Yallotz, Mr. in Mrs. John Kaplan.

Lepa hvala društvu Slovan št. 3 ZSZ, Wire Mill Employees C. F. & I. Co., Mr. in Mrs. John Zbačnik in družini, Mr. in Mrs. Joseph Merhar in družini, Mr. in Mrs. Anton Dejak in družini, Mr. in Mrs. Frank Mehle, Mr. Ludwig Sporar, San Francisco, Cal., Mr. in Mrs. Frank Mihelič in družini, Mr. in Mrs. Anton Stražišar in družini iz Florence, Colo., Mr. in Mrs. M. Bajuk, Walsenburg, Colo., Mr. in Mrs. John Butala, Salda, Colo., Mr. in Mrs. Jacob Butala, Salda, Colo., Mr. in Mrs. John Trontel in družini, Mr. in Mrs. Anton Kochevar, Mr. in Mrs. Matt Kochevar, Mr. in Mrs. John Pachak, Mr. in Mrs. Joe Boltz in družini, Mr. in Mrs. Louis Tomšick, Mr. in Mrs. Frank Heglar, Mr. Frank B. Boltz in družini, Anton Okorn in družini, Mr. John Klun in družini, Mr. Grebenc in družini. Prisrčna hvala vsem! V slučaju, da smo katerega ime izpustili, prosimo, da ne zameri.

Z Bogom, preljubi sin in brat JOHN, počiva v miru in naj Ti večna luč svetli, dokler se ne snidemo v kraju miru! Naj Ti bo lahka ameriška zemlja na veki!

Prehitro si odšel od nas, zamrl na veke je Tvoj glas spomin na Tebe lepo živi, dokler bodemo na zemlji mi živi. Zbogom ljubi sin in brat.

Zaljubljeni ostali: John in Josephine Merhar, starši; Joseph, Frank in William, iz Los Angeles, Calif., Emil in Edward iz Pueblo, Colo., bratje; Mrs. Josephine Erjavec, Mrs. Stephanie Showalter, Mrs. Jean Bayuk, sestre.

Pueblo, Colorado, 27. julija 1934.